KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

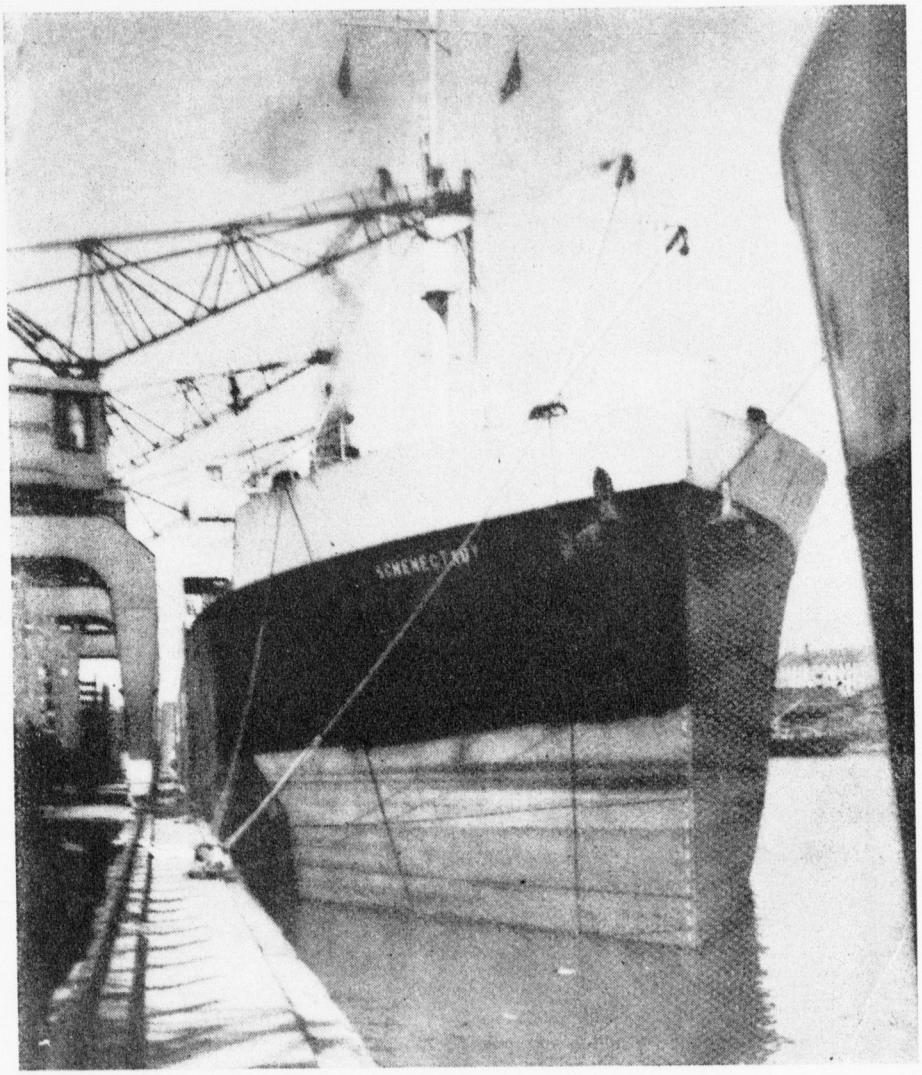

Kevät tulee — Våren kommer

TOUKOKUU
M A J

N:o 5 - 1958

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 × 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta. Asiamiehille 20 % palkkio.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

TOUKOKUU | 63. VUOSIKERTA | N:o 5 . 1958

Heinäkuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen kesäkuun 9 päivää

VUOSIKOKOUKSEMME

on aina ollut merkkitapahtuma liittomme elämässä. Erikoisesti näin on ollut silloin, kun tämä kokous on sovitettu jonkun yhdistyksemme viettämien juhlien yhteyteen. Niinpä nytkin Kotkan yhdistyksen viettäessä 50-vuotisjuhlaansa oli juhla- ja kokousvieraita saapunut runsaasti Kotekon avaraan ja hienoon juhlasaliin lauantai-illaksi maaliskuun 22 päivänä.

Jo itse juhla oli arvokas ja tunnelmallinen. Sama tunnelma tuntui jatkuvan vielä seuraavanakin eli varsinaisena kokouspäivänä. Joku oli ennustanut myrskyä sääntöasioita käsiteltäessä, mutta pienestä kuohauksesta päästiin pian rauhalliseen suvantoon, jolloin erilaisia ehdotuksia tehneet komiteat yhtyivät. On täysi syy uskoa, että vihdoinkin seuraavaan vuosikokoukseen saadaan uusi sääntöehdotus koko keskushallituksen esityksenä.

Sovinnolliseen ja rauhalliseen asiain käsittelyyn on varmaan vaikuttamassa myös pappiemme pitämät hartaushetket välittömästi ennen kokouksiemme alkua. On erittäin kaunista, että näistä hartaushetkistä on tullut perinne, jota ei vastaisuudessakaan saisi koskaan hävittää, sillä hiljentyminen ja nöyrtyminen Suuren Jumalan edessä jakaa sävyisyyttä, rauhallisuutta ja muuta siunaustaan itse kokouksellekin.

Uusia sääntöjä koskevan kysymyksen ohella oli esityslistalla noin 20 muuta kuurojen elämää sivuavaa kysymystä, kuten kuurojen kansaneläkeasia, kuurojen käsityönäyttely Köpenhaminassa, kuurojen miesten vanhainkoti, neljäs matkapappi ym. Erikoista huomiota kiinnitettiin kuurojen koulutusasioihin niin tietopuolisen kuin ammattiopetuksenkin linjalla.

Tämä kaikki todistaa, että liiton jäsenistö seuraa asioita, on henkisesti virkeätä ja esittää toiveitaan. Valitettavasti kuultiin myös moite siitä, että kuulevat ovat edustaneet liittoa ulkomailla ja kuurot itse jääneet edustuksessa syrjään. Kun kysymys ei ole ollut henkilökysymys, vaan kysymys on ollut siitä, mikä on ollut liiton ja Suomen kuurojen etujen mukaista, niin tällaisella ajattelemattomalla esiintymisellä helposti karkoitetaan ne kuulevat ystävät, jotka ovat olleet kuurojen mukana viemässä heidän asiaansa eteenpäin, sillä kuurot tarvitsevat myös »kuulevan korvan» apua.

Niinkuin kansan valistuneisuus ratkaisee sen, miten tätä Suomea hallitaan, niin ratkaisee asiat myös kuurojen valistuneisuus heidän omien asioittensa hoidossa. »Kuurot ovat osa kansaamme» lausui eräs puhuja. Mitä parempi heillä on koulu, sitä valveutuneempia ovat myös kuurot kansalaisemme. Siitä syystä kuurot myös läheltä seuraavat oman koululaitoksensa kehitystä.

Ilahduttavaa oli todeta myös kuurojen isänmaallinen mieli, joka näkyi lähinnä ohjelmistosta laulujen ja näytelmäin muodossa. Vaikeasta ajasta huolimatta heidän keskuudessaan elää varma usko tämän maan ja tämän kansan tulevaisuuteen ja sen mukana heidän oman asiansa menestymiseen.

Toimittaja

RURIK PITKÄNEN

60-vuotias

Liittomme pitkäaikainen ansioitunut sihteeri, toimittaja *Rurik Pitkänen* täyttää t.k. 18 p:nä 60 vuotta.

Hän on syntynyt Siilinjärvellä 18. 5. 1898 maanviljelijän poikana. Lapsuutensa hän sai viettää kuulevana. — Vaikeaan tulirokkoon sairastuminen 9-vuotiaana vei häneltä kuulon täydelleen, ja arvaahan sen, millaisen masennuksen hän kotiväkineen silloin koki, mutta tätä ei kauaan jatkunut, oli yritettävä eteenpäin. Onneksi, voi sanoa, oli liitollemmekin, että sihteerimme oppi luku- ja kirjoitustaidon jo ennen kuuroutumistaan, se helpotti hänen koulunkäyntiään myöhemmin paljon.

Käytyään Kuopion kuurojenkoulua 7 vuotta (opettajinaan Juho Oksanen ja Kust. Killinen) hän vv. 1914—19 täydensi opintojaan kotoaan käsin erilaisilla opintokursseilla nuorisoseurassa, kansalaisopistossa ja kirjeopistossa.

Tultuaan täysi-ikäiseksi hän lähti kirjapaino-oppiin Kuopioon, ollen latojan opissa 1919—23 siellä, sittemmin muutti Helsinkiin v. 1923, käyden Ateneumissa graafisen kurssin 1923—25 ja jatkokurssina faktorikurssin 1931—32. Niinollen hänestä kehittyi kirjapainoalan ammattimies, kun hän lisäksi oli käytännöllisissä töissä latojana ja alifaktorina sekä revideeri- ja oikolukijana (erikoisalana vieraat kielet ja tieteelliset työt), sai hän erittäin monipuolista valmentautumista tulevaan tehtäväänsä. Suomen Kuurojen Liiton sihteeriksi ja matkaasiamieheksi, joksi hänet kutsuttiin edelliseen toimeen 23. 3. 1934 ja jälkimäiseen 1. 10. 1935. Tätä ennen hän oli ollut jo 1. 1. 1928 alkaen Kuurojen Lehden toimitussihteerinä jona on edelleenkin.

Yhdistystoiminnassa on toimittaja Pitkänen ollut mukana jo v:sta 1915 alkaen, ollen hänet valittu jo 16-vuotiaana Kuopion Kuurojen Yhdistyksen puheenjohtajaksi. Muutettuaan Helsinkiin hän liittyi heti Helsingin Kuurojenyhdistykseen ja Kuurojen Urheiluseuraan, ollen nykyisin molemmissa vapaajäsenenä. — Luonnollisesti hän sai etevänä miehenä lukuisia luottamustoimia hoidettavakseen yhdistystoiminnassa. Olipa hänet valittu moniin kokouksiin ulkomaillekin edustamaan maamme kuuroja, mistä mainittakoon huomattavimpina Nordiska Dövas Idrottsförbund'in hallituksen jäsenyys ja sihteerinä vv. 1928—33 ja osallistuminen sen kokouksiin vielä 1939 Tukholmassa. Ampujajoukkueen johtajana kuurojen V. Maailmankisoissa 1939. Comitè Internationale des Sports Silencieux'in kongressiin osallistuminen Kööpenhaminassa 1933 ja Tukholmassa 1939. Eesti Kurttummade Selts'in perustavassa kokouksessa Tallinnassa v. 1937 hän oli niinikään läsnä. Pohjoismaisen kuurojen kongressikomitean sihteerinä 1947. Edustajana Sveriges Dövas Riksförbundet'in kongressissa Tukholmassa 1947. Pohjoismaisen Kuurojenkongressin sihteerinä 1947 Tukholmassa. Pohjoismaiden Kuurojenliittojen yhteistyökomitean jäsen v:sta 1947 ja edelleen, samoin viittomakielen yhtenäistyttämiskomitean jäsen ja alullepanija v:sta 1947. Osallistunut mainittujen komiteain kokouksiin kaikissa pohjoismaissa, viimeksi Suomessa puheenjohtajana. Lisäksi hän on pitänyt esitelmiä Ruotsissa ja Tanskassa vuosina 1945—47. Kuurojen Maailmankongressissa Roomassa Opetusministeriön kustannuksella 1951 ja sosiaaliministeriön kustannuksella Belgradissa 1955 hän oli Suomen edustajana, ollen Kuurojen Maailmanliiton sosiaalikomitean jäsenenä v. 1955. Mainittakoon, että v. 1939 hänet kutsuttiin tutustumismatkalle Viroon, Latviaan, Liettuaan ja Puolaan, joissa maissa hän myöskin kävi.

Meillä on vielä tuoreessa muistissa kesällä 1955 pidetty 8:s Pohjoismaiden kuurojen kongressi, jonka presidenttinä toimittaja Pitkänen oli, kannettuaan ensin kongressikomitean puheenjohtajana suurimman kuorman ja vastuun laajoista järjestelytoimenpiteistä.

Lukemattomia ovat ne toimet, missä hän on vuosien mittaan toiminut kuurojen valistusriennoissa. Häntä on käytetty asiantuntijana kuurojen ja huonokuuloisten kuntouttamiskomiteassa ja unohtaa ei saa myöskään hänen toimintaansa kuurojen maatalouskoulun perustamiskomiteassa. Lisäksi hän on puhunut radiossa kuurojen asemasta.

Laajaksi on se asiantuntemus paisunut missä toimittaja Pitkästä on käytetty hyväksi Suomen Kuurojen Liiton asioissa. Kun hän lisäksi on uskollisena kirjapainoalalleen ollut kirjapaino Surduksen johtokunnassa v:sta 1931 alkaen ja sen puheenjohtajana v:sta 1955, on häneltä riittänyt lukuisten julkaisujen toimituskuntiin harrastusta ja varteenotettavaa asiantuntemusta.

Kävisi liian pitkäksi luetella hänen kaikkea julkaisu- ym. toimintaansa. Muistettava on monet toimihenkilö- ym. kurssit, joita hän on järjestänyt kuuroille ympäri maata. Kansanopistollisten lomakurssien järjestäminen ja johtaminen oli osoitus hänen halustaan jakaa valistusta osatovereilleen.

Toiminnastaan on hänet kutsuttu yhteensä viiden kuurojenyhdistyksen kunniajäseneksi, hän on saanut Kuurojen Liiton hopeisen ansiomitalin v. 1945 sekä Kuurojen Urheiluliiton hopeisen ansiomitalin ja kunniajäsenyyden 1948.

Tunnustuksena panoksestaan kuurourheilun hyväksi on valtio antanut hänelle Suomen Urheilun hopeaisen ansiomitalin 1948. Tunnustukseksi toiminnastaan maan elinkeinoelämän ja kaupan hyväksi on hän saanut Keskuskauppakamarin 25-vuotismerkin sekä Suomen Leijonan Ritarikunnan 1 lk:n ritarimerkin.

Näin kyvykästä kuuroa miestä kuin mitä toimittaja Pitkänen on saa etsiä. Hän on toiminut liitossamme vasta- ja myötäkäymisissä, eläen ikäänkuin kokonaan liitollemme, toimien sen parhaaksi kaikessa. Pidettynä esitelmöitsijänä ja miellyttävänä seuramiehenä hän on ja nauttii kaikkien jakamatonta kunnioitusta.

Liitto pyytää saada yhtyä omalta osaltaan niihin lukuisiin lämpimiin onnentoivotuksiin, joita 60 vuoden ikään pääsevä sihteerimme saa.

J. V:lä.

Merkkipäiväänsä toimittaja Pitkänen viettää matkoilla.

KUUROJEN MAANVILJELIJÄIN KESÄKURSSI

toimeenpannaan Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksessa Mäntsälässä, alkaen kesäkuun 9 p:nä ja päättyen 15 p:nä. — Kursseilla käsitellään yleisiä maataloudellisia kysymyksiä luentojen muodossa, etupäässä koneasioita. Maksu 450 mk vuorokaudelta.

Hyväksytyille lähetetään kutsu ja lähemmät ohjeet.

Ilmoittautumiset tehtävä toukokuun 25 päivään mennessä osotteella:

Maatal.teknikko Jaakko Väisälä
Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitos
Saarentaus

KIINNOSTAAKO SINUA PUUTARHA-ALA?

Keväisin maanviljelijä odottaa kiihkoisasti lumen sulamista ja maan kuivahtamista, päästäkseen peltotöihin. Tähän aikaan kuitenkin puutarhuri jo myhäillen korjaa satoa. No nyt varmasti joku luulee, että tuo on valetta. Ei, valetta se ei ole, ei sitten tippaakaan. Puutarhurilla on näet lasinen kasvihuone, jota hän lämmittää koko talven ja siellä hän voi aloittaa viljelyn jo aikaisin. Heti, kun joulupyhät ovat menneet, alkaa puutarhuri kylvää kyyhätellä. Ulkona paukkaa silloin kova pakkanen ja pellot nukkuvat makeata talviunta paksun, pehmoisen lumipeitteen alla. Uskomatonta — mutta totta. Ja, ajatelkaapas, että tällaisessa jännittävässä viljelystouhussa saavat myös kuurot olla mukana. Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksessa on nimittäin Kuurojen Maanviljelyskoulu ja puutarhaosasto. Puutarhaosastolla kuurot oppilaat saavat sekä luokkaopetusta että työn ohjausta käytännössä, he osallistuvat kaikkiin puutarhalla esiintyviin töihin. Ja millainen tämä puutarha on ja mitä siellä viljellään. Siitä teenkin nyt selkoa.

Yleiskuva Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksen kasvihuoneista.
Valok. M. Lamminpää.

Puutarhan pinta-ala on kaikkiaan 3,5 ha. Kasvihuoneita on 4 ja niiden yhteinen pinta-ala on 508m². Kasvihuoneet näkyvät kuvassa. Näistä kasvihuoneista 3 on lämpimänä koko vuoden, yksi huone 8 kk vuodessa. Höyrylavoja on 162 ikkunan alaa (lava-akkuna on kooltaan 1,0 ×1,6 m). Kylmiä lavoja on 112 ikkunaa ja lämpölavoja 45 ikkunaa. Hedelmäpuita ja marjapensaita on 1,6 ha. Tällä alueella on omenapuita 258 kpl, mustaa viinimarjaa 435 ja karviaisia 243 pensasta. Vattuja on 18, mansikkaa 14 aaria. Taimistossa kasvatetaan monivuotisten kukkien taimia. Avomaalla viljellään: kaaleja, sipuleita, porkkanaa, punajuurta, herneitä, selleriä ja palsternakkaa.

Oppilas Åke Hänninen näyttää kuinka kurkun versoja sidotaan.
Valok. M. Lamminpää

Kasvihuoneissa viljeltävistä kasveista on kasvihuonekurkku ja -tomaatti tärkeimmät. Molempia kasveja varten on oma huoneensa. Kasvihuonekurkku kylvetään tammikuun alkupäivinä. Kurkku on hyvin nopeakasvuinen. Taimet istutetaan huoneeseen helmikuun puolivälissä. Kurkku vaatii paljon lämpöä kasvaakseen hyvin. Yöllä huoneessa pitää olla 20° lämmintä ja päivisin lämpö saa kohota 35 asteeseenkin. Kurkku vaatii huolellista hoitoa. Kurkun viljelyn salaisuuksiin saavat kuurot oppilaat perehtyä yksityiskohtaisesti. Kurkku rupeaa tuottamaan satoa huhtikuun alussa. Satoa kehittyy sitten koko kesän aina lokakuuhun saakka.

Kasvihuonetomaatti kylvetään usein jo joulukuun puolella. Tomaatti kasvaa hitaammin kuin kurkku. Alussa annetaan sekä kurkun että tomaatin taimille keinoaurinkoa. Tämä saadaan aikaan loistevalaisimien avulla. Ilman näitä ei taimien kasvatuksesta näin aikaisin tulisi mitään. Tomaatin taimet istutetaan huoneeseen maaliskuun puolivälissä. Tomaattihuoneen suuruus on 8 ×32 m ja siihen mahtuu 928 tainta. Satoa aletaan korjata toukokuun loppupuolella. Kaikkiaan voidaan täl-

LEHTEMME TÄMÄ NUMERO

ilmestyy nyt taas kolmipalstaisena. Lukijamme näkivät jo maaliskuun numerosta, miltä muutos tulee näyttämään. Sen jälkeen lisätyn keskushallituksen kokouksessa Kotkassa 24. 3. 48 lehti päätettiin muuttaa pysyvästi kolmipalstaiseksi, eikä toimituksen auta muu kuin totella annettua määräystä.

Kun Kuurojen Lehti (silloinen Kuuromykkäin Lehti) ensi kerran ilmestyi 1896, oli sen koko nykyistä pienempi, tavallisen kirjan suuruinen, sivut yksipalstaisia. Vuoden 1914 alusta lehti laajeni nykyiselleen, isommaksi ja kaksipalstaiseksi, jollaisena se on ilmestynyt 44 vuoden ajan. Lehden sivulukua on aikojen kuluessa lisätty, oltuaan ensin 8 sivua. Vuonna 1928 sivumäärä nousi 12:ksi ja 1949 tuli erityinen kansilehti. Koko myöskin suureni. Kesäkuussa 1951 lisättiin 4 ruotsinkielistä sivua, kun siihen asti erillisenä ilmestynyt Tidskrift för Döva liitettiin Kuurojen Lehteen. Kansi mukaanluettuna on lehdessä sen jälkeen ollut normaalisti 20 sivua. Joka vuosi on lehden ulkoasua parannettu, hankittu entistä enemmän kuvia ja kirjoituksia. Siinä suhteessa on lehtemme alkanut täyttää arvokkaalle aikakauslehdelle asetettavat vaatimukset sikäli kuin se on ollut mahdollista lehden ollessa liittomme äänenkannattaja, jonka on otettava palstoilleen yleensä kaikkea mitä kuurot julkaistavaksi lähettävät.

Olemme tottuneet siihen, että arvokkaammat aikakauslehdet ovat kaksipalstaisia. Niin on myöskin Ruotsissa, jossa kirjapainotaito ja muotoilu arvostetaan korkealle. N.s. »katulehdistö» on yleensä kolmipalstaista.

Nyt tapahtunut muutos ei juuri osoita hyvää kirjapainollista makua. Se on ainakin vanhan latojan mielipide. Pikemminkin se on askel taaksepäin, askel alaspäin. Muutosta on vaadittu mm. sillä perusteella, että vastaavanlainen kuurojen lehti Norjassa ilmestyy kolmipalstaisena, ja että kolmipalstaiseen lehteen mahtuisi enemmän tekstiä kuin kaksipalstaiseen. Kyllähän mahtuukin, jos lehti pakataan täyteen, jätetään tyhjät tilat pois. Mahtuisi kaksipalstaiseenkin vielä paremmin. Olen tarkastellut kolmipalstaista norjalaista lehteä ja vertaillut sitä kaksipalstaiseen ruotsalaiseen. Ehdottomasti ruotsalainen näyttää arvokkaammalta. Tyhjää tilaa ilmenee kolmipalstaisessa oikeastaan enemmänkin kuin kaksipalstaisessa. Tyhjä tila on tehokeino, jolla joko kuvitusta tai tekstiä korostetaan, kevennetään muuten tihkuladelmalla (ilman välikkeitä) ladottujen sivujen raskautta. Se on välttämätöntä.

Muutoksesta ei ole mitään hyötyä, päinvastoin lehden valmistamiseen menee enemmän aikaa. Kulut kasvavat.

Olen saanut nähdäkseni erään viimeksi ilmestyneen kuurojen julkaisun (Hämeenlinnasta). Sen koko on sama kuin tämän meidän lehtemme. Ja, huomatkaa, k a k s i p a l s t a i n e n! Tarkoitus lienee ollut, että tämä Kuurojen Lehti painetaan »katulehden» tasolle, jotta yksityinen lehti komeilisi a r v o k k a a m p a n a. Onkohan tässä ollut silmämääränä liiton etu, vai mikä?

Olkoon asia nyt miten tahansa, kun kerran makuasioista ei kannata kiistellä, tulee Kuurojen Lehti tästäpuoleen kolmipalstaisena. Älköön siitä toimitusta syytettäkö. Tämä on minun yksityinen mielipiteeni.

Rurik Pitkänen.

---

laisesta huoneesta saada n. 2.500—3.000 kg tomaattia. Viljelyn aikana vaanii tomaattia monenlaiset vaarat ja sen hoito on taitoa vaativaa. Tupakointi mm. on tomaattihuoneessa ankarasti kiellettyä. Tomaatinkin parissa saavat kuurot häärätä yhdessä kuulevien oppilaiden kanssa.

Kasvihuoneen hallissa on »vetoomus», joka kehoittaa joka päivä oppilasta yrittämään parastaan.

Valok. M. Lamminpää

Kurkun ja tomaatin lisäksi viljellään kasvihuoneissa salaattia, ruohosipulia, tilliä ja pinaattia. Ruohosipulia myytiin meiltä jo helmikuussa. Kasvihuoneissa viljellään vihanneksien ohella myös kukkia. Jouluksi hyödetään tulppaaneja, hyasintteja ja kieloja. Pitkin talvea saadaan leikkokukkia.

Kasvilavoissa kasvatetaan erilaisia vihannesten ja kukkien taimia. Myöhemmin kesällä lavoja käytetään avomaankurkun kasvatukseen sekä pinaatin ja salaatin viljelyyn.

Kuurot puutarhaoppilaat ovatkin innokkaita perehtymään kaikkeen siihen, mitä saavat nähdä ja oppia ja tätä oppimista riittääkin paljon. Kasvilajeja on paljon ja niillä jokaisella on erilaiset kasvuvaatimukset. Tutustuminen näihin vie aikaa, mutta tietämisen ilo tuo runsaan tyydytyksen.

Hortonomi: Mauri Lamminpää.

S ja A Bovalliuksen säätiön omistamassa

Nikkarilan kuurojen talouskoulussa Pieksämäellä

alkaa uusi talouskurssi marraskuun 3 päivänä 1958. Hakuaika päättyy elokuun 15 päivänä 1958.

Koulu on tarkoitettu kuuroille tytöille jotka ovat suorittaneet kuurojen koulun oppikurssin tai ainakin 5 luokkaa. Eri ammattialat ovat: kotitalous, kodinhoito, käsityöt, puutarhanhoito ja karjatalous, joissa opetus on sekä tietopuolista että käytännöllistä. Tämän lisäksi annetaan opetusta yleistä kansalaiskasvatusta käsittelevissä aineissa.

Koulu on 2-vuotinen ja opetus on maksuton. Makuuvaatteet samoin asiaan kuuluva työvaatetus on koulun puolesta. Jalkineista huolehtii jokainen itse. Osa käsityötunneista on varattu oppilaiden omia käsitöitä varten.

Hakemukseen on liitettävä:
1) papinkirja
2) lääkärintodistus
3) oikeaksi todistettu jäljennös koulun päästö- tai ainakin viidennen luokan todistuksesta.
4) holhoojan suostumus, jos pyrkijä on alaikäinen.

Hakemukset, jotka osoitetaan S ja A Bovalliuksen säätiön Hallitukselle, lähetetään allekirjoittaneelle Nikkarilan Kuurojen Talouskoulun johtajattarelle, jolta tarvittaessa saa lähempiä tietoja, os. Pieksämäki, Talouskoulu, Postilokero 20. Puh. Pieksämäki 1524.

E e v a S o r m u n e n

KUUROJEN MATKAPAPIN TEHTÄVÄ

Emme voi pahoittelemallakaan sille mitään, että eräs matkapapeistamme on siirtynyt eläkkeelle toukokuun 1 päivästä lukien. Se on sellainen asia, jolle näin sivullinen ainakaan ei mahda mitään. On aivan luonnollista, että vanhat siirtyvät uusien tulokkaitten tieltä. Kuka on sitten se uusi tulokas, sitä ei tätä kirjoittaessa vielä tiedetä. Se vain olisi suotavaa, että uusi virkaan astuva henkilö olisi yhtä hyvin tehtäviinsä soveltuva kuin entinenkin. En luule liioittelevani siinä, jos sanon, että nyt eläkkeelle siirtynyt pappimme on ollut seurakunnalleen tiennäyttäjänä ja valona. Iloinen, kärsivällinen ja ehkäpä seurakuntaansa tyytyväinenkin. Voimme hänestä apostoli Johanneksen tapaan sanoa: »Me katselimme hänen kirkkauttaan». Sillä sielulliseksi kirkkaudeksi sellaista voidaan sanoa.

Kuurojen matkapapin tehtävistä nyt puheen ollen voimme ikävällä todeta sen puolen asiasta, että tuskinpa tehtävään pyrkijällä on tarpeeksi niitä ominaisuuksia, jotka veisivät hänet tehtäviensä tasalle. Näihin kuuluisi ennen muuta tyytyväisyys ja rakkaus tehtäväänsä. Tämähän jo paljastuu siitäkin, että jo kolme kertaa on ollut toimi haettavana, mutta hakijoita ei vain ole ollut. Jos nyt rahan voimalla istutettaisiin henkilö siihen tehtävään, olisi hän jo ulkopuolisestikin palkkapaimen. Tällainen ei kuitenkaan sielunpaimen saisi olla.

Raamattuun katsoen, etenkin Paavalin 1:n Korinttolaiskirjeen 13 luvun kohdalta, on kummeksuttavaa miksi hiljaista, yksitoikkoista elämää viettäville ja vähäisen oppimäärän saaneille kuuroille palkataan korkeakouluja käyneitä henkilöitä. Eiköhän Raamattukurssi riittäisi? Asianajajat kyllä saisivat olla lakimiehiä.

N. N.

LAPPENRANNAN KUUROJEN YHDISTYKSEN 50-VUOTISJUHLAA

vietetään toukok. 24—25 p:nä. Arvokas pääjuhla 24. 5. klo 18 Armilan koululla. Huom. selostus toisessa paikassa lehteämme.

KOTKAN KUUROJEN YHDISTYKSEN 50-VUOTISJUHLA JA LIITTOMME VUOSIKOKOUS KOTKASSA

Lauantai maaliskuun 22 päivä oli kaunis ja aurinkoinen. Pienestä pakkasesta huolimatta ilmassa oli keväimen tuntua. Jo päivällä pistäysin tutustumassa juhlapaikkaan Kymenlaaksonkadun loppupäässä, Vesitornin juurella.

KOTEKOn komean rakennusryhmän pääovi oli avoinna. Sisällä hyöri joukko kuuroja viimeistelytöissä. Avarat ja juhlavat tilat antoivat hyvät puitteet juhlalle ja turhaa rihkamakoristelua oli vältetty.

Illalla juhlahuoneisto täyttyi kuuroista ja kutsuvieraista. Ohjelma oli monipuolinen ja sujui hyvin, ohjelmansuorittajien tehdessä parastaan. Puheenjohtaja Otto Heiskaselle annettiin yhdistyksen puolesta Suomen Kuurojen Liiton pronssinen ansiomitali tunnustukseksi yhdistyksen hyväksi suoritetusta tuloksellisesta ja uhrautuvasta työstä. Muutamia harvoja yhdistyksen perustajajäseniä oli läsnä ja heidät kukitettiin. Kaunis

osoitus siitä, että vanhojen työtä nykypolven hyväksi arvostetaan.

Alkajaisjumalanpalvelus oli sunnuntaina Kotekon juhlasalissa. Saarnan piti tämän vuoden alusta eläkkeelle joutunut kunnianarvoisa rovastimme Otto A. Myyryläinen. Hän palvelee edelleenkin kuuroja piirissään, vaikka olisi oikeutettu täydellä syyllä vetäytymään lepoon. Palveleva rakkaus pitää hänet kuitenkin työssä missä tarvitaan.

Varsinaisessa liiton vuosikokouksessa oli nimenhuudon mukaan läsnä 49 edustajaa toiminnassa olevista 38 jäsenyhdistyksestä, joissa jäseniä oli 1.872. Edustajien yhteinen äänimäärä oli 173.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin teol. ylioppilas Eino Savisaari. Monet olisivat toivoneet puhetta johtamaan kuurojen omassa kokouksessa kuuron, joita oli useita hyvinkin päteviä läsnä. Pöytäkirjaa pitämään kutsuttiin hra Narmala Hämeenlinnasta. Magnetofoni, jonka näimme laitetuksi jonnekin pöydän taakse, on oikeastaan näissä kuurojen omissa kokouksissa turha kapistus. Jollei pöytäkirjan pitäjien ja pöytäkirjan tarkistajien silmien havaintoihin luoteta, onko magnetofoni sen luotettavampi? Voivatko kuurot kontrolloida magnetofonin selostusta? Tuskinpa vain.

Vuosikertomukset ja tilit olivat jo ennakolta tuttuja jokaiselle edustajalle, joten ne hyväksyttiin ja keskushallitukselle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Keskushallitukseen tuli valituksi R. Pitkänen 99, J. Väisälä 91 ja U. Lehtimäki 88 äänellä. Lisättyyn keskushallitukseen tulivat T. Taimisto 109 ja R. Savisaari (kuuleva) 103 äänellä.

Tilintarkastajiksi valittiin entiset: vakuutusjohtaja U. Hakkarainen ja ekonomi Carl Wilén.

Liiton sääntöjen muutosehdotusta vastaan taktitoitiin, saaden sen lykätyksi hedelmättömän keskustelun jälkeen edelleen keskushallitukselle.

Jo vuosikertomuksen yhteydessä yrittivät jotkut edustajat ottaa esille kysymyksen, miksi liittomme edustajina viime vuonna oli ollut yksinomaan kuulevia? Tanskan kuurojen huollon 150-vuotisjuhlissa Köpenhaminassa oli liiton kustannuksella ollut kaksi kuulevaa. Eikö olisi ollut asiallisempaa, että toisen tilalla olisi ollut kuuro? Samaten Kuurojen Maailmanliiton kokouksessa Roomassa oli edustajanamme ollut kuuleva. Nyt tämä asia tuli esille alustuksessa, jonka pääteemana oli, että kuurojen oman liiton edustajina tulisi käyttää kuuroja, joita on kyllin päteviä. Tämä ei ole loukkaus kuurojen kuulevia ystäviä kohtaan, jos he tahtovat ymmärtää, etteivät kuurot halua antaa itsestään sellaista kuvaa, että he ovat kuulevien holhouksessa, kykenemättömänä itse itseään edustamaan.

Liiton vuosikokouksen paikka jätettiin keskushallituksen päätettäväksi entiseen tapaan. Halukkailla yhdistyksillä on tilaisuus anoa sitä paikkakunnalleen vaikka syyskuun alkuun mennessä.

Vuosilomalakiin esitettiin sellaista muutosta, että teollisuuslaitoksissa ja liikkeissä työskentelevät kuurot saisivat 1 kk:n kesäloman. Tuskinpa se olisi hyväksi kuurojen työnsaannin kannalta, jos työnantajan pitäisi heti antaa kuurolle työntekijälleen 1 kk loma täydellä palkalla, kun muut saavat palvella määrävuodet saadakseen 2 viikon tai pitemmän kesäloman. Asia raukesi.

Kansaneläkkeen saannin siirtäminen 65 vuodesta 62 tai 63 vuoteen oli esityslistalla. Asiasta tehnee Suomen Siviili- ja Asevelvollisuusinvaliidien Liitto esityksen invaliidien osalta. Ja koska kuurot kuuluvat invaliideihin, koskee parannus heitäkin, mikäli muutos kansaneläkelakiin tulee. Mitä taas siihen tulee, että näin aikaisessa vaiheessa »eläkkeen» saaja voisi omistautua kuurojen yhdistystoimintaan entistä suuremmalla teholla, lienee se liikaa optimismia, sillä kansaneläkkeellähän tuskin kukaan maassamme elää. Pakko on olla työssä niin kauan kuin kynnelle kykenee ansaitsemassa elatustaan. Asia raukesi.

Ukkokoti kuuroille miehille ei saanut kannatusta. Tuoreessa muistissa on vielä Salmelan sensuuntainen yritys Turun lähellä. Ukkoja ei sinne tahdottu saada. Kukapa muuten mielellään lähtisi tutusta ympäristöstään vieraalle paikkakunnalle, ellei kyseessä ole oikein mallilaitos kaikkine mukavuuksineen. Salmela ei vetänyt, se oli liian alkeellinen. Ehdotus taisi raueta.

Suomen kuurojen käsityöosastosta pohjoismaisen kuurojen kongressin yhteydessä nousi kysymys. Liittomme sihteeri ilmoitti, ettei asiasta ole tanskalaisten järjestäjien taholta vielä mitään ilmoitettu, joten on jäätävä odottamaan. Mikään ei estä kiinnostuneita jo nyt ryhtymästä valmistamaan käsitöitään näyttelyä varten. Jokin komitea sitten arvostelee ne täällä, sillä vain ensiluokkaista työtä kannattaa lähettää Tanskan näyttelyyn, kunhan ohjeet saadaan.

Erikoisluokka johonkin kuurojenkouluun, johon koottaisiin etevimmät oppilaat muistakin kuurojenkouluista, lykättiin lisätylle keskushallitukselle. Asiasta teki jo rouva Aili Sihvola 1930-luvulla esityksen, että kuuroille olisi valmistettava mahdollisuus saada korkeampaakin opetusta kuin mitä heillä on omissa kouluissaan. Onhan kuulevilla kansakoulu, kansakoulun jatkokoulu, kansanopisto, oppikoulu, korkeakoulu ym. opinahjot. Kuuroilla vain alakansakoulun kurssia vastaava kuurojenkoulu. Paikallaan on jouduttu polkemaan tässä asiassa. Jos jotkut kuuroista ovat saaneet enemmän oppia, on se tapahtunut itseopiskelun tietä ja kuulevien kanssa. Tanskassa saavat kuurot valtion kustannuksella lukea vaikka ylioppilas-

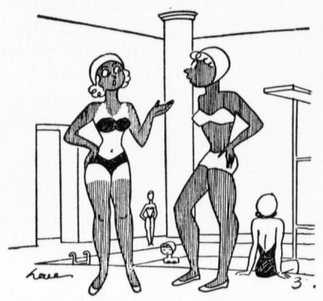

— Sain tämän uimapukuni vasta lomani jälkeen.

Kuurojen Liiton Äitien lomapäiville

otetaan kuuroja äitejä. Lähettäkää hakemuksenne. Täysihoito on maksuton ja lisäksi liitto suorittaa paluumatkarahan jokaiselle. Te äidit, jotka tarvitsette lepoa, olette tervetulleita. Nyt jo voitte lähettää ilmoituksenne, viimeistään kesäkuun 10 päivään mennessä sen on oltava täällä. Lähemmin annetaan ohjeet matkalle lähtijöille lehtemme kesäkuun numerossa.

Ilmoittautumiset: Suomen Kuurojen Liiton toimisto, Liisankatu 27 E 10. Helsinki.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

MAJ | 62 ÅRGÅNGEN | Nr 5 - 1958

Korsord

Vår ute! Vår inne?

När detta skrives är våren 1958 i antågande: snön smälter undan vad den hinner, himlen blånar alltmer och dagarna blir allt längre och längre. Men när dessa rader läses är våren redan ett faktum och vi kan säga till varandra: Nu är våren här! Om vi också inte alla kan höra eller se våren, kan vi alla få uppleva den, ty överallt har den trängt in. »Nu är den långsamma vintern förbi, nu är det vår.»

Ändå ville jag fråga med skalden: »Är det vår i vart h j ä r t a också?» När det är vår i hjärtat finns där inte is och kyla utan kärlek och vänlighet mot alla som vi kommer i beröring med. Har också den våren gjort sitt intåg? Ofta kommer den bra sent, om den över huvud kommer alls. Ty i hjärtat smälter isen och snön inte så lätt undan. Vi är kanske bittra över ett hårt livsöde eller avundas någon som har det bättre än vi eller också har vi svårt att dra jämn med vår nästa. Nils Bolander har träffande skildrat vintern i ett människohjärta med orden: »Jag gömmer en isnål i blicken.» Men han fortsätter i följande rad: »O, om det bara gick en majdag fram i vår själ!» Den majdagen skulle allt behövas i många hjärtan. Hur kommer den? Ja, hur blir det vår i naturens värld? Beror det på att almanackan förkunnar att vi är inne i maj? Beror det på fåglarna som återvänt till vår kalla nord? Beror det på den svarta myllan? Nej, det beror på s o l e n ! Det är solens värme som skapar vår. Våren i hjärtana skapas inte genom vår strävan eller våra beslut utan genom Guds nåds sol, som heter J e s u s.

Skall det bli vår i våra hjärtan, det beror på om vi låter den solen lysa in till oss. Vi ställer oss i solskenet när vi öppnar vår bibel och läser i den under ödmjuk bön: »Tala Herre din tjänare hör.» Men vi gör det också när vi, så ofta tillfälle därtill ges, kommer samman för att lyssna till Herrens ord. Den som på detta sätt vistas i solljuset, skall få märka att någonting börjar hända i hjärtats värld; snön smälter bort och kärlekens gröda spirar fram. Det blir vår, vår, tack vare solen! »Vi älska därför att Han först har älskat oss.» Amen.

Nils Månsson

Redaktör

RURIK PITKÄNEN

60 år

Vårt förbunds långvarige förtjänstfulle sekreterare, redaktör Rurik P i t k ä n e n fyller den 18 dennes 60 år.

Han är född i Siilinjärvi 18. 5. 1898, som son till en jordbrukare. Han insjuknade i scharlakansfeber då han var 9 år och denna sjukdom berövade honom hörseln helt. Då han på grund av de långa avstånden inte kunde börja sin skolgång vid sju års ålder lärde hans mor honom läsa. Dock hann han innan han blev döv gå i söndagsskola och detta fortsatte han med även sedan han förlorat hörseln.

Efter att ha genomgått dövskolan i Kuopio fullföljde han under åren 1914—19 sina studier hemma genom olika kurser i ungdomsföreningen, i folkakademin och per brevkurser.

Åren 1919—23 var han typografelev i Kuopio och 1923—25 genomgick han en grafikerkurs i Ateneum och som fortsättning på den en faktorkurs 1931—32.

Den 23. 3. 1934 kallades han till sekreterare för Finlands Dövas Förbund och 1. 10. 1935 blev han reseombudsman. Sedan den 1. 1. 1928 har han varit redaktionssekreterare för vår tidning.

I föreningslivet har red. Pitkänen deltagit sedan år 1915 då han som 16 åring blev ordförande för Kuopio dövas förening. Sedan han flyttat till Helsingfors blev han medlem i Helsingfors Dövas Förening och i de dövas idrottsförening och är numera frimedlem i vardera. Han har representerat förbundet vid otaliga tillfällen utomlands.

Många är de uppdrag han handhaft under sin verksamhetstid bland de döva. Han har rådfrågats som expert i rekreationskommitten för döva och man får inte glömma hans insats då lantbruksskolan för de döva grundades. Dessutom har han hållit radiotal över de dövas ställning.

Trogen sitt yrke har han varit medlem i styrelsen för Surdus från år 1931 och dess ordförande från och med år 1955—.

Det skulle ta alltför mycket utrymme att räkna upp alla red. Pitkänens meriter men vi må ännu minnas alla de kurser för döva han anordnat runt om i landet. Han har kallats till fem dövstumsföreningars hedersmedlem, han har erhållit förbundets förtjänsttecken i silver år 1945 samt de dövas idrottsförbunds förtjänsttecken i silver år 1948 då han även blev hedersmedlem.

Dessutom har staten beviljat honom Finlands Idrotts förtjänsttecken i silver år 1948. Handelskammarens 25-årsmärke samt Finlands Lejons ordens riddarmärke av I klassen har han även erhållit.

Förbundet ber att få förena sig i de talrika varma lyckönskningar som vår sekreterare på sin 60-årsdag med all säkerhet kommer att få mottaga.

J. V:lä

Plock från årsmötet

Inledningsgudstjänsten hölls på söndagen i Kotekos festsal. Predikan hölls av prosten Myyryläinen som blev pensionerad i början av detta år.

Vid det egentliga årsmötet närvar 49 representanter från 38 verksamma medlemsföreningar. Den sammanlagda röstmängden var 173.

Till ordförande valdes herr Eino Savisaari (hörande). Många döva hade gärna sett att ordet hade letts av en döv. Protokollet skrevs av herr J. Narmala. Magnetofonen som vi såg bakom ett bord torde vara onödig på de dövas eget möte.

Årsberättelserna och revisionen var bekant för alla representater varför centralstyrelsen beviljades ansvars- och revisionsfrihet.

I centralstyrelsen invaldes R. Pitkänen med 99, J. Väisälä med 91 och U. Lehtimäki med 88 röster. I den förstärkta centralstyrelsen invaldes T. Taimisto med 109 och R. Savisaari med 103 röster.

Revisorerna U. Hakkarainen och Carl Wilén återvaldes.

Förslaget till stadegändring överläts till centralstyrelsen.

Redan i samband med årsberättelsen försökte några representanter ta upp frågan om förbundets representation. Nu togs saken upp i ett referat, vars huvudtema var att de döva själva borde representera sitt förbund.

Platsen för årsmötet beslutes i sedvanlig ordning av centralstyrelsen. Föreningar som vill ha årsmötet på sin ort kan sända in ansökningar före september månads början.

I lagen om årssemester föreslogs en ändring som skulle ge de döva en månads semester. Detta torde inte vara till nytta för de dövas arbetssituation. Förslaget strandade på sin omöjlighet.

Förslaget om att de döva borde få folkpension vid 62 eller 63 års ålder i stället för vid 65 var upptaget på föredragningslistan.

Finlands civil- och krigsinvaliders förbund torde göra en anhållan på invalidernas vägnar. Och eftersom de döva räknas till invaliderna kommer en eventuell ändring att gälla även dem.

Förslaget om ålderdomshem för döva män fick intet understöd.

Sedan behandlades frågan om en finsk handarbetsavdelning i samband med den nordiska kongressen i Köpenhamn. Förbundets sekreterare berättade att från danskt håll intet meddelande om saken inkommit varför vi får lov att vänta.

Frågan om en specialklass i någon dövskola där man skulle samla de mest begåvade eleverna överläts åt centralstyrelsen. Ett förslag om samma sak gjordes redan på 1930-talet av fru Aili Sihvola. I Danmark t.ex. får de döva på statens bekostnad avlägga studentexamen. Sverige har en högskola för de döva. I Norge undervisar döva i yrkesskolor. Det torde vara skäl att föra saken framåt.

Yrkesskolan för döva i Åbo blev föremål för kritik. Det nämndes bl.a. att en elev som ville lära sig ett speciellt yrke hade placerats på en alldeles annan linje. Man beslöt att reda ut saken.

Förslaget att placera en yrkesskola för döva kvinnor i Nikkarila husmorsskola behandlades men visade sig vara omöjligt på grund av att Nikkarila husmorsskola ägs av en särskild stiftelse och för att man i yrkesskolan för döva i Åbo undervisar även kvinnor.

Helsingfors Dövas Förening föreslog att priset på Kuurojen Lehti - Tidskrift för Döva skulle höjas.

Man beslöt att överlåta åt centralstyrelsen att besluta huruvida priset skall höjas och hur mycket.

Några representater önskade få adresserna på föreningarnas förtroendevalda. Redaktionssekreteraren sade att de kommer att publiceras i aprilnumret av Kuurojen Lehti. Likaså ett sammandrag över föreningarnas verksamhet och tillgångar.

Dessutom föreslogs att kyrkan skulle avlöna en fjärde resepräst för de döva. Då de döva i kyrkoskatt årligen betala flera miljoner kunde kyrkan offra ett par miljoner på en resepräst för de döva.

Anhållan om sänkt televisionsavgift för de döva har inlämnats till ifrågavarande ministerium, men något beslut har ännu inte gjorts.

För föredragshållare som utan kallelse kommit till någon förening behöver inte erläggas honorar, svarade ordförande på en fråga.

Årsmötet avslutade med en fest med omväxlande program.

ÅRSMÖTET

har alltid varit en betydande händelse i vårt förbunds liv. I synnerhet då detta möte hållits i samband med någon fest någon av våra föreningar firat. Så hade även nu då Kotkas dövas förening fyllde 50 år samlats rikligt med fest- och mötesgäster i Kotekos stora och vackra festsal lördagskvällen den 22 mars.

Redan själva festen var värdig och stämningsfull. Samma stämning tycktes fortsätta även följande dag, den egentliga mötesdagen. Någon hade förutspått storm vid behandlingen av mötesärendena, men ur en liten bränning kom vi snart ut på lungt vatten. Det finns skäl att anta att vi äntligen till nästa årsmöte får en stadgeändring framställd av hela centralstyrelsen.

Till de lugna behandlingarna av ärendena har säkert bidragit de andaktsstunder våra präster hållit just före mötenas början. Det är mycket vackert att dessa andaktsstunder har blivit en tradition, som inte heller framledes borde få bortfalla, ty stillhet och ödmjukhet inför den Stora Guden ger försonlighet, lugn och välsignelse åt mötet.

Förutom frågan om nya stadgar upptog föredragningslistan 20 andra frågor som tangerar de dövas liv, såsom de dövas folkpension, de dövas handarbetsutställning i Köpenhamn, ålderdomshem för döva män, en fjärde resepräst m.m. Särskild uppmärksamhet fästes vid de dövas skolfrågor, både på den teoretiska och den praktiska linjen.

Allt detta visar att förbundets medlemmar följer med saker och ting, är andligt vakna och frambär sina önskemål. Tyvärr hörde vi också klander över att hörande representerat förbundet utomlands och att de döva själva skjutits åt sidan. Då detta inte varit en personfråga utan frågan om vad som är förenligt med förbundets och Finlands dövas bästa, avskräcker man på detta sätt lätt de hörande vänner som samarbetat med de döva för att föra deras sak framåt, ty de döva behöver också ett hörande öras hjälp.

Såsom folkets intellektuella avgör hur detta vårt land skall styras, avgör även intellektuella bland de döva hur deras egna angelägenheter skall skötas. »De döva är en del av vårt folk» sade en talare. Ju bättre skolor de har desto vaknare är våra döva medborgare.

Därför följer de döva på mycket nära håll med som skolors utveckling.

Glädjande var det även att konstatera de dövas fosterländska sinne som framgick närmast i programmet i form av sånger och teaterstycken. Trots den svåra tiden lever bland dem en stark tro på detta lands och detta folks framtid och även en tro på att deras egen sak kommer att föras framåt.

Glöm ej de gamla.

Jag besökte en söndag i maj tillsammans med en väninna kommunalhemet vår stad.

Vi gick för att hälsa på föreningens äldsta medlem som redan i två år hade bott på kommunalhemmet.

Då sköterskan visade oss in i hans rum sov han. Sköterskan väckte honom och anmälde vårt besök.

Genast steg han upp och ett leende spred sig över hans ansikte. Man såg tydligt att han var glad över besöket.

Vi pratade om ditt och datt. Han har det säkert bra på kommunalhemmet. Vården är bra och personalen vänlig men jag kom att tänka på att tiden säkert blir lång för honom som är döv.

»Jag kan inte lyssna på radio, och inte heller glädja mig över program som här ibland anordnas, inte tala med mina kamrater. Jag får var ensam dag efter dag», sade han.

I Finlands finns många döva på kommunalhem och vi unga och friska borde komma ihåg även dem. Vi måste komma ihåg att även vi en gång blir gamla. Kanske vi inte har anhöriga som skulle ta hand om oss och vi vet inte var vi kommer att tillbringa vår ålderdom.

De gamla har ingenting annat kvar än sina minnen, i vilka de lever. Vi kan gläda dem genom att besöka dem ibland. Alltid har vi väl så mycket tid om vi bara vill. Det kändes gott då jag lämnade kommunalhemmet, jag kände att jag berett en medmänniska glädje.

A. L.

Teckenspråket i dövskolorna

Man måste med glädje hälsa skolstyrelsens beslut att dövskolornas högsta klass som extra ämne får teckenspråket. Skolstyrelsens beslut är visserligen inte i överensstämmelse med Finlands Dövas Förbunds styrelses förslag. Meningen var väl att teckenspråket skulle bli ett skilt läroämne på de högsta klasserna. Då skulle läraren ha kunnat avlönas med statens medel. Nu torde avlönandet av läraren närmast bli förbundets uppgift, likaså att instruera lärarna och göra deras teckenspråk enhetligare. Men vi måste dock glädja oss över denna vinst.

Sveriges dövas förbunds organ SDR Kontakt har en intressant ledare om teckenspråket i de dövas undervisning i vilken det bl.a. står följande:

»Ett fullständigt dövt barn hinner under 8 års skoltid lära sig förstå och tala cirka 200 ord. Det är på tok för litet. Är det någon som överhuvudtaget tänkt på hur ansträngande det är för ett barn att utan hjälpmedel jämt behöva tyda de talande orden enbart genom munavläsning och mimik. Alla lärare är ej lika lätta att avläsa. En del kan ha så gott som otydbara »pokeransikten» och andra så lätta att avläsa att orden formligen står skrivna på dem. När jag förfäktar att teckenspråket användes i undervisningen så är det meningen att enbart läraren skall använda det under lektionstimmarna för att underlätta avläsningen. Barnen däremot skall använda talspråket under lektionstimmarna. Om ett visst antal timmar per vecka ägnades åt ett enbart utöka barnens ordförråd och då även barnen fick använda teckenspråket tror jag att mycket skulle vinnas. Genom att läraren tecknar och talar samtidigt får den döve lära sig att teckna och tala följdriktigt, d.v.s. han får lära sig teckna som han lärt sig tala.

Undertecknad får så gott som dagligen brev från döva spridda över hela landet. Det är en mycket liten procent av dessa brev som fraseologiskt sett är riktigt skrivna. De flesta är mer eller mindre skrivna efter teckenspråket. I vårt samhälle av i dag med dess blankettraseri och allt det som måste skrivas vid kontakt med myndigheter och andra är en god skrivförmåga ofrånkomlig. För att den döve skall få ett större ordförråd och fraseologiskt sett har svårt att behärska det, vilket gör det svårförståeligt för de hörande, skulle, tror jag, ha långt större glädje av att i skrift kunna behärska 500 ord på rätta sättet än att kunna tala 200 ord. Ett stort ordförråd som den döve kan förstå och behärska i skrift gör honom långt bättre beredd för de hårda törnarna ute i livet.»

Det verkar besynnerligt att artikelförfattaren överdriver och säger att en dövs ordförråd omfattar 200 ord. Kanske överdriver han med flit för att få till stånd en diskussion om hur undervisningen av de döva kunde göras effektivare. Det är intressant att konstatera att frågan om teckenspråkets ställning i dövskolorna är aktuell på bägge sidorna om Bottenhavet. Detta får inte tolkas så att de dövas kultur skulle gå bakåt. Tvärtom visar det att de döva börjat tänka själva, att de håller på att bli självständiga. De har kommit underfund med att det nuvarande undervisningssystemet,

som strängt fördömer teckenspråket som ett ogräs, inte i sina strävanden har lyckats skapa en tillräcklig grund för kontakten mellan de döva och de hörande. Och det är just kontakt de hoppas få, bättre kontakt i umgänget och i kulturlivet, och bättre kontakt med de hörandes värld. De dövas fordringar får inte längre förbigås med en vänlig klapp på huvudet.

L. P.

Kotkas dövas förening har verkat i 50 år.

En positiv och livsbejakande anda genomströmmade Kotkas dövas förenings 50 årsfest som hölls i Kotekos festsal den 22 mars. Festen inleddes med de dövas kör som på teckenspråk framförde hymnen ur Sibelius' Finlandia. Kören leddes av fröken Anita Heiskanen biträdd av fru Vellamo Mattila. Hälsningstalet hölls av föreningens ordförande Otto Heiskanen. Vidare upptog programmet recitation av fröken Anita Heiskanen och festtal av fru Katri Pitkänen som framhöll att människan måste få känna sig nyttig. Därför bör varje företag som strävar till att förbättra de dövas arbetssituation understödas.

Sedan uppförde Kymin nuorisoseura folkdanser och därpå följde kaffeservering. Den följande delen av programmet upptog en översikt över föreningens verksamhet. Sedan förklarades ordet fritt och föreningen fick mottaga många tillönskningar om fortsatt framgång i arbetet för medlemmarnas bästa. Festen avslutades med Vårt land som tecknades av kören.

För verksamhetsåret planerat föreningen en Hangöfärd.

Västnylands döva höll årsmöte i Snappertuna den 6 februari. Fjorton medlemmar och därtill fyra forna medlemmar från Helsingfors deltog. Sammankomsten hade formen av fastlagsträff med äkta fastlagsmat m.m.

Till ny kassör valdes herr Albin Holmström men i övrigt blev det återval. Ordförande är således fru Alma Sjöstrand, viceordförande fru Sylvia Hänninen och sekreterare fru Ester Holmberg. Som revisorer fungerar herrar Anton Sjöblom och Anian Nyman med Jarmo Saarinen som suppleant. Föreningens tidigare kassör herr Anton Sjöblom som troget skött sitt värv i femton år avtackades i varma ordalag och fick motta en gåva.

Att representera föreningen vid förbundets årsmöte i Kotka, valdes Albert Holmström med Jarmo Saarinen som suppleant.

Ur årsberättelsen kan nämnas två föredragstillfällen, med bl.a. en film om de dövas liv i Amerika på programmet, andaktsstunder och möten en gång i månaden.

IDROTTSNYTT

HÄRMED har vi äran att inbjuda alla till SKUL hörande föreningar att genom sina medlemmar deltaga i förbundets terränglöpningsmästerskapstävlingar i St. Michel 24—25 maj i den gamla skjutbanans terräng. Tävlingarna börjar den 25 maj kl. 12. Alla deltagare både i de ungas serie, allmänna serien och de äldres serie springer 5 km. I alla grenar utdelas SKUL:s mästerskapsmedalj samt I—III pris. Vidare utdelas hederspris och lagets I—III pris. Anmälningar om deltagande bör insändas till Pentti Pärnänen, St. Michel Rantakylä före den 19. 5.

Fest med program den 24. 5. kl. 18 i Eskiläs hus Lönnrotsg. 13.

Trevligt program och dans m.m. Avslutningsfesten hålles på samma plats söndagen kl. 18.

Välkomna döva från hela landet för att åse tävlingarna och delta i festen.

Mikkelin Kuurot Urheilijat
Pentti Pärnänen ordförande — Raimo Kiili sekreterare

KALLELSE till de nationalla orienteringstävlingarna som med SKUL:s tillåtelse ordnas i St. Michel den 26. 5. 58. Tävlingsgrenarna är: allmänna serien 8 km. Nybörjarserien 5 km. Damer 5 km. Bilen startar från statdstorget i St. Mickel tävlingsdagen kl. 8. Anmälningarna bör sändas till Pentti Pärnänen, St. Michel, Rantakylä, före den 19. 5. Med orienteringshälsning.

De äldre kan delta i nybörjarserien, likaså de unga. I alla grenar utdelas I—III priser.

Mikkelin Kuurot urheilijat r.y.

MÖTEN

EN KURS i trädgårdsskötsel hålles på initiativ av Tyrvääs dövas förening på Kokki-Ritala gård i Kaukola by i Tyrvää den 16—17 maj Kursen börjar på fredagen kl. 12. Om vi vet när ni anländer möten vi er på Vammala station. Kursen avslutas på lördagen med trevligt och omväxlande program i Tyrvää dövas förenings hus och på söndagen gör vi en bilfärd till Saariois och även till andra inrättningar. Välkomna med! Vi hänvisar till föregående nummer av Tidskrift för Döva. Anmälningar bör göras till Tauno Kuutti, Sammaljoki.

DE DÖVAS förening i Kerava anornar kyrkodagar för de döva i församlingshuset den 15 maj. kl. 14 Talare blir pastor Paunu, fröken Hydén och ortens egen kyrkoherde prosten Helasvuo. Kyrkodagarna avslutas med nattvardsgång.

Välkomna.

VÅRFEST med trevligt program anordnas den 31. 5. kl. 19.30 i Helsingfors Dövas Förenings lokal Elisabetsg. 27. A. 8. I programmet ingår danser, teaterstycken, tävlingar, m.m. Glass, förfriskningar och korv säljes i »Baren».

Välkomna från när och fjärran!

Inredningskommitten.

JOENSUUN Seudun Kuurot anordnas föredragsdagar den 21.—22 juni i Joensuu på Niinivaara folksskola. Dagarna börjar på lördagen kl. 17.

En tur med buss till Koli företas den 22. 6. kl. 9 f.m.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas Förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urlo Kierimo,* Lempäälä, Toutonen.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: fru *Ulla-Birgitta Laine,* Eskontie 7, Kerava. Manuskripten bör sändas till redaktören före månads slut.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1958: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 600:—.

tutkinnonkin. Ruotsissa on jo korkeakoulu kuuroille. Norjassa kuurot ovat opettajina mm. ammattikouluissa. Täällä on vain yksi kuuro opettajana Invaliidisäätiön maatalouskoulussa, ja hänkin on oppinsa saanut muualla kuin kuurojenkoulussa. Asia sietää eteenpäin viemistä.

Yhteys Yliopiston äänitieteelliseen tutkimuslaitokseen jäi hämäräksi. Se pikemminkin koskenee opettajain valmistusta ja kuuluu opettajainliitolle.

Turun kuurojen ammattikoulu oli taas esillä. Mainittiin, että mm. eräs oppilas, joka oli hakenut määrättyyn ammattiin, oli kouluun saavuttuaan käskettykin aivan toiselle alalle, mikä ei ollut asianomaiselle mieleen. Mikä tässä on kysymyksessä?

Kuurojen naisten ammattikoulun sijoittaminen Nikkarilan emäntäkoulun yhteyteen oli esillä, mutta raukesi, koska Nikkarilan omistaa erikoinen säätiö ja Turun ammattikouluun otetaan myöskin naisia eri ammattialoille.

Matkatalousneuvoja kuuroille myös raukesi. Eihän liitollamme ole varoja sellaisen palkkaukseen, matka- ym. kuluihin. On turvauduttava edelleenkin oman paikkakunnan neuvojiin, jotka mielellään palvelevat myöskin kuuroja. Yhdistykset voivat jäsenilleen järjestää erilaisia kursseja paikallisin voimin. Omatoimisuutta tämä kysyy, mutta se maksaa vaivan. Kyllä koulunkäynyt kuuro kykenee ymmärtämään kuulevankin neuvojan puhetta, ja onhan tulkkeja saatavissa kuurojen tuttavapiiristä kaikkialla, kunhan vain pyydetään.

Kuurojen Lehden tilaushintaa ehdotti Helsingin Kuurojenyhdistyksen vuosikokous korotettavaksi. Kumma kyllä, vuosikokouksensa antaman evästyksen sanotun yhdistyksen edustajat jättivät kokonaan huomiotta. Asia lykättiin keskushallituksen harkittavaksi, korottaako tilaushintaa ja missä määrin.

Tilaajien osoitteenmuutoksia esitti joustavammaksi Turun Kuurojenyhdistys. Toimitussihteerin selitykseen asia jäi.

Kuurojenyhdistysten toimihenkilöiden osoitteita toivoi parikin alustajaa julkaistavaksi. Toimitussihteeri ilmoitti, että huhtikuun lehdessä ne ovat koko sivulla.

Neljättä matkapappia oli ehdotettu seurakuntien varoilla palkattavaksi kuuroille, kun valtio tuskin lisää virkakuntaansa, sillä uusi pappi tietäisi menojen kasvua. Kuurot kun maksavat kirkollisveroa vuosittain useita miljoonia seurakunnille, sopisi seurakuntienkin uhrata yhden kuurojenpapin palkkaukseen jonkin verran.

Televisiomaksujen alennusanomus on kuulemma kuurojen osalta jätetty asianomaiseen ministeriöön, mutta päätöstä ei ole vielä kuulunut.

Esitelmänpitäjälle, joka yhdistyksen kutsumatta on tullut jonkun yhdistyksen esitelmätilaisuuteen, ei tarvitse maksaa esitelmäpalkkiota, sanoi kokouksen puheenjohtaja vastaukseksi esitettyyn kysymykseen.

Yleislipun ostaminen liiton käyttöön ei saanut kannatusta. Tässä ei ollut kysymys sihteerin vuosilipusta.

Vuosikokous päättyi tähän ja illalla oli liiton illanvietto vaihtelevalla ohjelmalla. Yleisöä oli vähemmän kuin edellisenä iltana, koska useimpien piti matkustaa koteihinsa ja töihinsä.

Kiitän kotkalaisia kuuroja, eritotenkin puheenjohtaja Otto Heiskasta, hänen rouvaansa ja herttaista tytärtään virkistävästä juhlasta Kotkassa.

Rep.

HENNING DAHL ON KUOLLUT

Helmi-maaliskuun vaihteessa kuoli Oslossa tunnettu lämminsydäminen Suomen ystävä Henning Dahl pitempiaikaisen sairauden murtamana. Hän on osallistunut maassamme pidettyihin kuurojen kongresseihin ja hänen kotinsa on ollut avoinna Oslossa vieraileville suomalaisille kuuroille, jotka kiitollisina muistelevat hänen vieraanvaraisuuttaan ja avuliaisuuttaan.

Henning Dahl on osallistunut Norjan kuurojen yhdistys- ja valistustoimintaan hyvin suurella panoksella. Hän on ollut vakava kristitty ja vuosikaudet toiminut Oslon kuurojen kirkon »lukkarina». Norjan kuurojen lehden »Tegn og Talen» toimituksessa hän on ollut ahkerana avustajana. Oslon Kuurojen Yhdistys lukee hänet kunniajäsenekseen. Harvinaisen rikas on ollut Henning Dahlin elämä.

Meille hänen suomalaisille ystävilleen on Henning Dahlin ystävällisen ja valoisan olemuksen poismeno raskas isku. Enää emme voi vierailla hänen kauniissa kodissaan Pilestredet 61:ssä, missä on niin hiljaista ja rauhallista keskustella kaikista asioista ja samalla saada kokeneen ja elämänmyönteisen ystävän hyviä neuvoja.

Ikä painaa jokaista vuorollaan maata kohden. Nyt on ollut ystävämme Henning Dahlin vuoro siirtyä ajasta ijäisyyteen. Levätköön hän rauhassa kiitollisten ystävien siunaavien ajatusten ympäröimänä.

R. P.

Äitienpäivän kynnyksellä

Jo kevät jälleen keikkuen tulevi tänne kylmään Pohjolaan ja pian on kynnyksellä taaskin toukokuun toinen sunnuntai, mikä päivä on erikoisesti omistettu rakkaille äideille. Kevät ja äitienpäivä kuuluvat yhteen. Toukokuun toinen sunnuntai on kevätsunnuntaitten kuningatar. Silloin iki-ihana Suomen valtakunnan siniristilippu hulmuaa koko maamme kansaa kutsuen äitien työn äärelle ja jokaisen ajatus liitelee silloin oman rakkaan äidin luo ja ajattelemme kaikkea jaloa kasvatustyötä, jota äidit tekevät ja uhraavat kaiken lasten ja kodin hyväksi. Näin äitienpäivänä nousee monia ajatuksia mieleen. Kun joutuu juhlinnan kohteeksi, tuntuu siltä, ettemme ole tehneet mitään sellaista, josta kannattaisi kiittää ja ylistää. Meistä, jotka jo itsekin olemme äidin asemassa, on aivan oikein, että teemme juuri niinkuin pitääkin tehdä, rakastamme lapsiamme ja uhraamme itsemme heille ja kodille. Sehän on elämän laki ja meidän velvollisuutemme. Me emme missään tapauksessa saa laiminlyödä lastemme hoitoa ja pitää yllä turhia huvituksia. Nuorten äitien tulee ymmärtää se, että pitää täyttää äidille asetettuja vaatimuksia. Hyvä äiti ymmärtää ja katsoo aina lastensa parasta. Äiti iloitsee lastensa onnistumisesta elämässä, äiti suree lastensa epäonnistumisesta ehkä vielä enemmän kuin lapsi itse. Äiti seuraa koko elämänsä ajan heidän vaiheitaan ja jos lapsen askeleet harhaan johtavat, suree äiti sitä ja hän taistelee Jumalan edessä harhaantuneen lapsensa puolesta. Näin

tekee aivan tavallinen äiti, joka uskoo Jumalan voimaan ja varjelukseen ja mitä lähemmin on äidille taivaallinen määränpää näkynyt, sitä rakkaammaksi ja arvokkammaksi on hänelle myöskin tämä ajallinen elämä käynyt, siis usko keventää äidin kuormaa, ja hän ottaa nöyrin ja kiitollisin mielin elämän vastaan, sellaisena kun se päivittäin on hänen eteensä auennut.

Äidit, istuttakaamme lapsiimme jo pienestä alkaen lapsuuden usko ja jalojen aatteiden ja raittiiden elämäntapojen alkeet, tehkäämme kylvötyötä uskoen, että itse elämän Herra kasvun antaa. Parhain toivomukseni tänä äitienpäivänä on, että Kaikkivaltiaan Jumalan voimakkaat kädet kaikkia niin kuuroja kuin kuuleviakin äitejä ja isiä siunatkoon ja meille työssämme lasten ja kotien hyväksi tukensa antakoon.

Lempi Isotupa.

ÄITIEN PÄIVÄNÄ!

Tänä kirkkaana ja kauneimpana päivänä,
Sulle äiti hellimmät sydänkukkaseni ja kauneimmat muistoni jaan.

Tänä päivänä olen äiti pien' lapses' jälleen.
Ja lapsen silmin kirkkahin luokses' riennän.
Suo äiti mulle hellä hyväilys!

Suothan oi äiti sen, kun eess' nään surulliset silmäs' ja rypyn uurteet kasvoillas' eletyistä huolistasi.

Oi suothan äiti et' katsoa saan silmiis' surullisiis!
Suo katseeni luottava sun silmiss' viivähtää.
Ja lapses' jälleen olla tahtoisin.

Suo äiti mun olla pien' lapses' jälleen.
Helmaasi hetkeks' vain uinahtaa.
Katkerimman tuskani ja murheeni sylissäs' karkoittain!

Suo äiti mun olla lapses' jälleen
ja tuntea hyväilys' hellimmät.
Sulle äiti sydän kukkaseni ja muistoni kauneimmat kirkkahimmista lapsuusvuosistani jaan.

Tänä päivänä äiti olen lapsi jälleen
ja luonasi ja sydänkukkaseni
kauneimmat elon kirjastani jaan.

Ella Mattila

Kotkan Kuurojen Yhdistyksen 50-vuotisjuhla

Myönteinen ja elämänuskoinen henki sävytti Kotekon juhlasalissa vietettyä Kotkan Kuurojen Yhdistyksen 50-vuotisjuhlaa.

Sen yhteydessä korostettiin työn ja ystävyyden merkitystä, koska ne antavat ihmiselle tunteen siitä, että häntä tarvitaan.

Juhlan aloitti kuurojen kuoro joka esitti hymniosan Sibeliuksen Finlandiasta. Esityksen johti neiti Anita Heiskanen rva Vellamo Mattilan avustamana.

Tervehdyspuheen piti yhdistyksen puheenjohtaja Otto Heiskanen, mainiten yhdistyksen tarkoituksena olevan taloudellisen ja henkisen tuen antaminen jäsenilleen. Yhdistyksen rohkeana tavoitteena on oman valistustalon saaminen.

Lausuntaa esitti nti Anita Heiskanen herkästi tulkiten sanat kuurojen viittomakieltä käyttäen.

Juhlapuheessaan rva Katri Pitkänen korosti sitä, että ihmisen on saatava tuntea olevansa tarpeellinen. Sen vuoksi on tuettava kaikkia niitä toimenpiteitä joilla voidaan kuurojen asemaa parantaa. Kasvatus on myös ulotettava henkiselle alalle, sillä täten voidaan kuurojen elämää rikastuttaa eetillisillä arvoilla. Kuurojen yhdistys tekee juuri tällaista työtä kuurojen keskuudessa. Ystävien löytäminen lisää turvallisuuden tunnetta. Erikoisesti kuurot tarvitsevat ystäviä, lausui puhuja.

Kun Kymin nuorisoseuran tanhuujat olivat tanhunneet, seurasi väliaika kahvitarjoiluineen. Ohjelman jatkuessa kuultiin katsaus yhdistyksen toiminnasta. Vapaan sanan aikana esitettiin lukuisia onnitteluja.

Tilaisuus päättyi Maamme-lauluun.

(Eteenpäin lehti. Kotka)

Puutarhanhoitokurssit

pidetään Tyrvään Kuurojen yhdistyksen toimesta Tyrvään Kaukolan kylässä Kokki-Ritalan talossa toukokuun 16—17 päivinä. Perjantaina kurssit alkavat klo 12. Kursseja johtaa konsulentti Saari ja tulkki on. Vammalan asemalla käydään vastassa mikäli saapumisaikanne on tiedossamme. Päättäjäiset järjestetään lauantai-iltana Tyrvään kuurojen yhdistyksen talossa vaihtelevalla ohjelmalla ja sunnuntai aamuna tehdään autoretkeily Saarioisiin ja muualle laitoksiin.

Tervetuloa joukolla mukaan! Viittaamme edellisen numeron kirjoitukseen. Ilmoittautuminen:

Tauno Kuutti, Sammaljoki.

LIITTOMME EDUSTUS

Liiton vuosikokouksessa Kotkassa tuotiin esille keskustelukysymyksenä liittomme edustus. Jo alustuksessa selvitettiin etteivät eräät ole tyytyväisiä siihen, että viime vuonna liiton edustustehtävät olivat yksinomaan kuulevien hoidettavana ja keskusteluissa melko jyrkässä sävyssä vaadittiin, että liiton edustus on tästä lähin hoidettava kuurojen omin voimin.

Tämä keskustelukysymys samoin kuin sen puolesta käytetyt puheenvuorot ovat tavallaan osoitus itsekkäästä lyhytnäköisyydestä ja omahyväisyydestä. Selvääkin selvemmin ilmaistiin se, että eräät ovat loukkaantuneet siitä, ettei heitä ole valittu k.o. edustustehtäviin; he eivät ainoastaan ole loukkaantuneet vaan jopa katsovat kärsineensä vääryyttä. Heidän mielestään he ovat ainoat mahdolliset tällaisiin edustustehtäviin, kuten Rooman kuurojen maailmankongressin edustus. Valitettavaa on, että he ovat saaneet puolestapuhujia, jotka puhuivat pelkästään ystävyyssuhteeseen nojaten jättäen huomioimatta muut asiaan vaikuttaneet seikat.

Valitettavaa on myös sekin, että näin jälleen hyökättiin kuulevia ystäviämme vastaan ja vielä valitettavampaa on, että tämän hyökkäyksen kohteeksi nyt joutui pastori Lauri Paunu. Kuurojen Liiton toiminnassa mukana olleet tietävät kuinka suuren panoksen pastori Paunu on henkilökohtaisella toiminnallaan asettanut kuurojen asian hyväksi. Tuskin yksikään meistä kuuroista on niin epäitsekkäästi ja henkilökohtaisin uhrauksin tehnyt työtä oman asiamme, kuurojen opetuksen, sosiaalisen aseman ja kaikkea meitä koskevan puolesta kuin pastori Paunu. Suurimmalle osalle kuuroista on tämä työ jäänyt huomaamatta ja syystäkin, sillä pastori Paunu ei koskaan puhu omista saavutuksistaan ja töistään — niinkuin eräillä meistä on tapana tehdä.

Valitettavaa on sekin, että hyökkäys näin suunnattiin henkilöön, jolla ei ole vastuuta tehtyihin päätöksiin. Liiton keskushallitus on ensisijassa vastuussa näistä edustustehtävistä — ja ennen keskustelukysymystä myönnettiin keskushallitukselle vastuuvapaus myös tässä asiassa. Miksi siis tätä asiaa senkin jälkeen arvosteltiin. Eräissä puheenvuoroissa tähdennettiin,että kysymyksessä ovat ennenkaikkea liiton tulevat edustustehtävät, jotka on ehdottomasti annettava kuurojen hoidettavaksi. Mikäli kuulevia halutaan tai on pakko käyttää, niin heidät olisi asetettava alistus-suhteeseen kuuroon edustajaan nähden huomioimatta tehtävän laatua.

Tämä on itsekästä ja lyhytnäköistä puhetta. Ei ensinnä huomioitu esim. Rooman kongressin erikoisasemaa ja sitä, että vastaisuudessakin tulee samanlaisia tilaisuuksia, joissa edustus pelkästään kuurojen voimin on täysin hyödytöntä, yhtä hyödytöntä ja turhaa kuin kuuron edustajan lähettäminen Roomaan olisi ollut. Kuurojen Joulussa oli pastori Paunun kirjoitus tästä kongressista, on valitettavaa etteivät eräät olleet tutustuneet siihen, sillä siitä he olisivat saaneet toisen käsityksen tehtävän luonteesta ja kuuron mahdollisuuksista. Tässä kongressissa tulkittiin puheet viittoen italiaksi sekä puhuen englanninkielellä. Edustajamme pastori Paunu ymmärsi tätä kieltä hyvin ja hän myös oli täysin käsiteltyjen asioiden tasalla — toisin kuin eräät pohjoismaiden kuurot edustajat, joille hän joutui tulkitsemaan kokousta.

Kuinkahan olisi käynyt maamme kuuron edustajan. On turhaa väittää, että kokousta olisi pystytty seuraamaan pelkästään viittomakielellä. Tavallisessa keskustelussa se kävisi päinsä, mutta ne esitykset, joita kongressissa käsiteltiin, olivat vaikeatajuisia eivätkä mitään jaarittelua. Käsiteltiinhän kuurojen opetuskysymyksiä ja sosiaalista asemaa.

Todistukseksi siitä, että pastori Paunu on pystynyt seuraamaan kokousta ja ottamaan tehdyt esitykset ja keskustelut huomioon, on se pitkä selostus, jonka hän on jättänyt Kuurojen Liitolle sekä ne toimenpiteet, joihin hän saamiensa suuntaviivojen mukaisesti on ryhtynyt. Näistä toimenpiteistä voidaan ensinnäkin mainita kuurojen

HENNING DAHL

Norjasta on kulkeutunut surunviesti maahamme. Suomen kuurojen ystävä Henning Dahl on viime helmikuun lopulla siirtynyt ajasta ijäisyyteen 86:nnella ikävuodellaan.

Ei ole ihme, että Norjan kuurot, joiden hyväksi hän — itse kuurona — oli paljon työskennellyt, kaipaavat häntä ja kunnioittavat hänen muistoaan. Mutta myös me täällä Suomessa tunnemme kaipausta ja kunnioitusta.

Vielä Oslon pohjoismaisessa kuurojen kongressissa vuonna1952 hän esiintyi pirteänä Lilla-rouvansa kanssa. Täyttäessään silloin 80 vuotta hän joutui kongressin kunnioituksen kohteeksi ja kukitetuksi. Silloin hän tahtoi välttämättä saada suomalaiset kongressin osanottajat syntymäpäivävieraikseen. Ja maamme olikin edustettuna hänen luonaan, mistä vieläkin on lämmin muisto.

Henning Dahl oli käynyt maassamme ja sitonut täällä lujia ystävyyden siteitä, joita hän mielellään muisteli. Pitkä oli se suomalaisten kuurojen luettelo, joille hän halusi lähettää tervehdyksensä. Suomen Kuurojen Liittoakin hän muisti varoihinsa nähden kauniilla lahjalla.

Hyvästijättö Henning Dahl'ille tapahtui Oslon uudessa krematorion kappelissa viime maaliskuun 1 päivänä. Siunauksen toimitti pastori Bonnevie-Svendsen ottaen lähtökohdakseen Vapahtajan sanat: »Minä annan teille uuden käskyn, että teidän tulee rakastaa toisianne». Henning Dahl tunsi tämän käskyn ja toteutti sitä kaikkialla harvinaisen suuressa määrässä.

Conrat Bonnevie-Svendsen 60 vuotta

Meille suomalaisillekin kuuroille tunnettu Norjan kuurojen pappi Conrad Bonnevie-Svendsen täytti viime huhtikuun 11 päivänä 60 vuotta.

Norjan kuuroille hän on ollut voimakkaana sivustatukena varsinaisen kirkollisen tehtävänsä ohessa. Varsinkin Norjan kuurojen yhdistykset ovat saaneet nähdä hänessä ystävänsä ja auttajansa.

Kuurojen koti Nordstrand'issa ja myöhemmin myös Andebu'ssa ovat Bonnevie-Svendsenin johdolla kasvaneet ja kehittyneet suuresti. Mutta myös kuulevat ovat saaneet tukea sekä kirkollisessa että sosiaalisessa mielessä hänen työtarmostaan, joskin kuurojen joukossa hän on tuntenut olleensa oikealla alallaan. Myös Suomen kuurot ja heidän ystävänsä yhtyvät onnittelemaan 60-vuotiasta hänen lähtiessään uudelle vuosikymmenelle.

---

työhönsijoittaja, joka saataneen lähiaikoina. Epäilen vahvasti, että kuuro edustaja ei olisi saanut aikaan mitään tähän verrattavaa.

En kiellä sitä, että kuurojen on itse hoidettava asiansa ja siis edustustehtävänsä, mutta tässä on huomioitava kokonaisuutena kaikille saatava hyöty eikä ainoastaan itsekäs omakohtainen etu. Me tarvitsemme kuulevia ystäviämme, eikä meillä ole mitään syytä sysiä heitä syrjään muka oman asiamme varjolla, — niin teemme vain karhunpalveluksia tälle omalle asiallemme. Meidän pitäisi olla iloisia, että meillä on kuulevia ystäviä, jotka empimättä asettavat tietonsa ja taitonsa käytettäväksemme. Muistakaamme, etteivät he itse oma-aloitteisesti työntäydy näihin tehtäviin, vaan meidän itsemme on heitä ehdotettava ja pyydettävä, ja mikäli jatkuvasti eräät meistä pyrkivät syrjäyttämään heidät, niin he todella vetäytyvät syrjään. Silloin nämä eräät ovat itsekkäässä omahyväisyydessä saavuttaneet tarkoituksensa ja tehneet meille kaikille mainitun karhunpalveluksen, josta me kaikki joudumme kärsimään.

J. Narmala

Edellisen johdosta.

Asian tämä nuorimies olisi voinut sanoa hienoimminkin, eikä totuutta kiertelemällä muunnella tarkoitusta. Ei ollut kysymys henkilökohtaisista asioista, joksi tässä keskustelun aihe yritetään tehdä.

Se hämmästyttävä väite, että kuurot olisivat hyödyttömiä omissa kongresseissaan ja omien asioidensa käsittelyssä, yrittää painaa alas koko kuurojen maailman ja vanhemman polven valistustyön sen hyväksi.

Monet kohdat kirjoituksessa kaipaisivat oikomista, kuten asioista perillä olevat huomaavat.

R. Pitkänen

REIPASOTTEINEN, kunnollinen, keski-ikäinen NAISHENKILÖ, joka pystyy lypsämään käsin 5 lehmän karjan ja osallistuisi kesän aikana ulkotöihin, saa toimen talon ylöspidossa heti tai sopimuksen mukaan ilmoittaen palkkav. ym. tiedot os. maanvilj. Ahti Rantanen, T o i j a l a, Riisikkala, Iso-Rauko.

TRAKTORINAJOON ja maataloustöihin tottunut puhekoulun käynyt kuuro MIESHENKILÖ saa heti paikan luonani. Vastaus palkkatietoineen os.: Talonemäntä Laina Ihamäki, Jukaja pst.. Laihia.

Kotimaasta

KOKKOLAN Kuurojen Yhdisdistyksen vuosikokous pidettiin lauantaina helmikuun 2 p:nä. Puheenjohtajaksi valittiin herra Erik Ruonaniemi, varapuheenjohtajaksi rouva Taimi Gripström ja sihteeriksi rouva Rauha Harju. Rahastonhoitajaksi valittiin Urpo Rauma. Rouvat Edit Arimaa ja Taimi Gripström saivat tehtäväkseen huolehtia tarjoilusta tänä vuonna.

Henkisten kokousten pitäjiksi valittiin Julia Kiviniemi ja Elina Ruonaniemi. Edustajaksi Suomen Kuurojen Liiton vuosikokoukseen päätettiin lähettää rouva Rauha Harju, varalle Erik Ruonaniemi. Tilintarkastajiksi valittiin Greta Haapa ja Julia Kiviniemi.

Sunnuntaina oli hartaus ja ehtoollinen sekä kuuroille että kuuleville. Hartauden jälkeen puhuivat pastori L. Paunu, Reino Grev, ja maisteri Korhonen joka on toiminut lähetyssaarnaajana Kiinassa. Kokkolan suomalainen ja ruotsalainen seurakunta tarjosi kuuroille päivälliset ja hoitivat myöskin tarjoilun joten kuurot saivat olla kunniavieraina omilla kirkkopäivillään.

PIETARSAAREN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokouksessa 2. 2. 1958 valittiin Anton Hellöre puheenjohtajaksi, Alf Bjong (uusi) varapuheenjohtajaksi, Hildur Björn sihteeriksi, Aina Hellöre rahastonhoitajaksi ja Tyne Fagerlund johtokunnan jäseneksi.

Varajäseniksi valittiin Arvid Jansson ja Astrid Sandström. Sekä tilintarkastajiksi Margareta Jansson ja Isidor Fagerlund, varalle Per Björkvik. Jäsenluku vuoden lopussa oli 35. Jäsenmaksu miehille 180 mk. Yhdistystä edustamaan liiton vuosikokouksessa valittiin Anton Hellöre, varalle rouva Aina Hellöre.

KEMIN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidettiin maalisk. 2 p:nä Kemin työväentalolla. Edellisen vuoden toiminta- ja tilikertomus hyväksyttiin. Puheenjohtajaksi valittiin edelleen Lauri Tapio ja johtokuntaan Martti Hedman varapuh.johtajana, Mikko Mauranen sihteerinä, Johannes Jantunen ja Veikko Vettanen.

TAMPEREEN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokouksessa 16. 2. valittiin puheenjohtajaksi Kauko Mäkelä ja johtokuntaan Niilo Rannikko, Aira Kankkunen, Matti Kattainen, Martta Kattainen, Ethel Mäkelä ja Aleksi Lahtinen, varalle Saara Kasper ja Sirkka Vuorenmaa. Tilintarkastajiksi tireht. Vaahtola ja maatal.tekn. Jaakko Väisälä. Jäsenmaksut ennallaan, kaupunkilaisilta 500:— ja maaseutulaisilta 200:— ynnä liittovero. Sisäänkirj.maksu korotettiin 100:—. Jos kaupunkilaisjäsen eroaa yhdistyksestä ja haluaa liittyä siihen uudelleen, on sisäänkirj.maksu 300:—. Sääntöjä päätettiin muuttaa ja valittiin komitea sitä varten.

Yhdistys viettää syksyllä 60-vuotisjuhliaan, jota varten on valittu 6-henkinen juhlatoimikunta. Juhlat pidetään marraskuun 15—16 päivinä, mistä yhteensattumisen välttämiseksi ilmoitetään.

Varapuheenjohtajaksi valitsi johtokunta Matti Kattaisen, sihteeriksi Niilo Rannikon, rahastonhoitajaksi ja jäsenkirjuriksi Ethel Mäkelän sekä kalustonhoitajaksi Aleksi Lahtisen.

KARJALAN Kuurot r.y:n vuosikokouksessa Kouvolassa 26. 1. valittiin puheenjohtajaksi Fredriikka Puolakka. Johtokuntaan valittiin varapuheenjohtajana Simo Paavilainen, sihteerinä Eeva Lehtinen, rahastonhoitajana Veikko Lero sekä Mikko Kokkola. Varalle Kauko Vanhanen ja Onni Kautto. Tilintarkastajiksi Arvi Kola ja Eukari Happonen. Edustajaksi liiton vuosikokoukseen Simo Paavilainen, varalle Fredriikka Puolakka. Pääemännäksi Simo Paavilainen ja apulaisiksi Mirjam Vesterinen ja Selma Virtanen. Järjestysmiehiksi Pekka Sopanen ja Onni Kautto. Kirjeenvaihto on osoitettava rva Fredriikka Puolakalle, os. Nikkilänkatu 55, Lahti.

MIKKELIN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 23. 2. omassa talossa Akkavuorenkatu 5. Puheenjohtajaksi valittiin edelleen Toini Hakonen ja johtokuntaan Mikko Häyrinen (varapuheenjohtaja), Kusti Tikkanen (sihteeri), Pentti Kakriainen (rahastonhoitaja), Hannu Suuronen (varasihteeri). Varajäseniksi tulivat Olavi Hakonen ja Raili Ruotjärvi. Jäsenkirjuriksi Pentti Turkki.

Tilintarkastajiksi valittiin op. Kalle Kärkkäinen ja toim. Rurik Pitkänen, varalle op. Paavo Auvinen ja Aleksi Savolainen.

Liiton edustajakokoukseen valittiin Toini Hakonen ja Taimi Häyrinen.

Pääemännäksi valittiin Raili Ruotjärvi, varalle Eija Lantta, apulaiseksi Helga Kumpulainen. Huvitoimikunnan puheenjohtajaksi tuli Taimi Häyrinen.

Koska yhdistyksen tilit eivät olleet vuosikokoukselle esitettävässä kunnossa, valtuutettiin johtokunta ne selvittämään jatkovuosikokoukseen huhtik. 12—13 p:nä jolloin on esillä kysymys tilia vastuuvapaudesta v:lta 1957.

ALAVUDEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa N. Olkkosella 5. 1. valittiin puheenjohtajaksi Ensio Viitala, johtokuntaan uudelleen sihteeriksi Sulo Hallinen, rahastonhoitajaksi Aate Majamaa, Nyyrikki Olkkonen ja Uuno Pänkälä. Varalle Impi Laikola ja Martti Pullikka. Tilintarkastajiksi valittiin Evert Viitala ja Maila Ala-Mäyry. Varalle Helena Rinta-Hynnilä. Jäsenmaksuksi tuli 130:— liittoveroineen. Edustajaksi liiton vuosikokoukseen valittiin Ensio Viitala, varalle Sulo Hallinen.

Puheenjohtajan osoite: Ensio Viitala, Harju, Killinkoski. Rahastonhoitajan osoite: Aate Majamaa, Pohjoislahti, Alavus.

OIKAISU. Tämän lehden huhtikuun n:ossa julkaistussa yhdistysten osoiteluettelossa mainittujen Helsingin yhdistyksen toimihenkilöiden osoitteet oikaistaan: Sihteeri Aura Ahlbäck, Ohjaajantie 10 A 6, Pohj.-Haga. Rahastonhoitaja Torsten Rikström, Limingantie 44 B 7, Helsinki.

K I I T O S !

Kiitän mitä sydämellisimmin Suomen Kuurojen Liittoa, Kuurojen Yhdistyksiä ja ystäviäni jotka ympäri Suomea onnitellen ilahduttivat minua 50 vuotispäivänäni.

Meri Kruhse.

MERKKIPÄIVÄNI johdosta monessa muodossa osakseni tulleesta juhlimisesta saanen lausua sydämellisimmät kiitokseni.

Maria Malmi, Klamila

SYDÄMELLISET kiitokset kaikille, jotka niin monin eri tavoin kunnioittivat rakkaan puolisoni T a i s t o V i l j a s e n muistoa ja osaa ottivat sanomattomaan suruumme.

Sylvi Viljanen ja lapset.

Merkkipäiviä

50 VUOTTA täyttää toukokuun 20 p:nä tehdastyöläinen K u s t i T i k k a n e n Mikkelissä.

50 VUOTTA täyttää toukokuun 20 pnä hra S u l o T o l s a Karhulassa.

70 VUOTTA täyttää 24 pnä toukokuuta rva A l m a S u l k a Vehmaisissa.

50 VUOTTA täyttää toukokuun 28 pnä rva E s t e r K y ö p e r i Lahdessa.

60 VUOTTA täyttää toukokuun 29 pnä herra A r t t u r i E l i a s s o n Porissa.

Shakkia

KILPAILUKUTSU. Täten on meillä kunnia kutsua kaikkia S.K.S.L:n alaisia seuroja jäsentensä kautta osallistumaan B luokan pika Shakki kilpailuihin. H u o m e i M l u o k a n p e l a a j a t. Joka pidetään Helsingissä toukokuun 25 päivänä 1958 Kuurojen Yhdistyksellä, Liisankatu 27. A. 8.

Kilpailu alkaa sunnuntaina klo 12 päivällä. Samassa yhteydessä on E. Putkosen lahjoittama Kiertopokaali. Ensimmäinen kiinnitys on herra Rh. Östmanin viime vuonna Helsingissä. Osanottomaksu on 400 mk. Jaetaan I—II—III hyvät palkinnot.

Ilmoittautumiset on lähetettävä viimeistään toukokuun 10 päivään mennessä osoitteella Helsingin Kuurojen Shakkikerho, Liisankatu 27. A. 8. Helsinki. (Kuurojen Yhdistys r.y.)

Iltapäivällä on Shakkikerhon järjestämät iloiset kevät-päättäjäisjuhlat ja samalla palkintojen jako. Toivotaan runsasta osanottoa.

Shakkiterveisin
Helsingin Kuurojen Shakkikerho
E. Putkonen Taimi Putkonen
Puheenjohtaja Sihteeri

HELSINGIN Kuurojen Shakkikerho kutsuu ensi kesänä yli 60 vuotiaat Shakkikilpailuihin Helsingin Kuurojen Kesäkodissa. Tarkemmin ilmoitetaan ensi kesäkuun numerossa. Toivotaan kaikkien yli 60 vuotiaitten osallistuvan ensi kerran Helsingin Kuurojen Shakki Kerhon järjestämiin kilpailuihin. Toivotetaan myös ei jäsenet tervetulleiksi kilpailuihin.

Urheilua

KYMENLAAKSON Kuurojen Urheiluseura Tähti järjestää jäsentenväliset maastojuoksukilpailut Metsolassa Jylppylän maastossa helatorstaina toukokuun 15 pnä klo 10.

Kilpailujen palkintojenjakotilaisuus on Kotkan Työväentalolla klo 13.

LAHDEN Kuurot Urheilijat. Jäsenten väliset maastojuoksukilpailut järjestetään Salpausselän maastossa Helatorstaina klo 11. Kokoonnutaan Paasosen pihalla Pirttiharjulla. Nuolenheittoa y.m.

KILPAILUKUTSU. Täten meillä on kunnia kutsua kaikkia S K U L:n alaisia seuroja jäsentensä kautta ja yksityisinä jäseninä, osallistumaan liiton maastojuoksumestaruus kilpailuihin Mikkelissä toukokuun 24—25 pnä.

Kilpailu alkaa 25 pnä toukokuuta klo 12 vanhan ampumaradan maastossa. Kaikki, niin nuoret, kuin yleisen sarjan ja ikämiessarjan osanottajat juoksevat 5 km. Kaikissa lajeissa jaetaan SKUL:n mestaruusmitalit I—III palk. Lisäksi jaetaan kunniapalkintoja ja joukkueen I—III palkinnot.

Osanottoilmoitukset on lähetettävä 19. 5. mennessä osoitteella: Pertti Pärnänen. Mikkeli Rantakylä.

Juhlaohjelma on lauantaina 24. 5. klo 18 Ekilän talossa, Lönnrotinkatu 13. Ohjelma on hauska. Tanssia myös on.

Päättäjäisjuhla on sunnuntaina samassa paikassa klo 18.

Tervetuloa kuurot runsaasti kautta maan seuraamaan kilpailuja sekä viettämään juhlaa.

Mikkelin Kuurot Urheilijat r.y.
Pertti Pärnänen Raimo Kiili
puheenjohtaja sihteeri

KUTSU Kansallisiin suunnistamiskilpailuihin jotka SKUL:n luvalla järjestetään Mikkelissä 26. 5. 58.

Kilpailusarjat ovat: Yleiselle 8 km. Alokkaille 5 km. Naisille 3,5 km. Auton lähtö tapahtuu kilpailupäivänä Mikkelin kaupungin torilta aamulla klo 8. Ilmoittautumiset lähetettävä 19. 5. mennessä os.: Pertti Pärnänen, Mikkeli, Rantakylä.

Ikämiehet voivat ottaa huomioon alokkaiden suunnistamisosastoon myöskin nuoret. Kaikissa lajeissa jaetaan I—III palkinnot.

Runsasta osanottoa odottaen, suunnistamisterveisin:
Mikkelin Kuurot Urheilijat r.y.

KUTSU kansallisiin yleisurheilukilpailuihin, jotka asianomaisella luvalla järjestetään Turun urheilupuistolla kesäkuun 7 pnä klo 15.

Lajit: 200 m, 3.000 m, pituushyppy, kuula ja 4 ×100 m viesti.

Ilmoittautumiset on lähetettävä toukokuun 31 päivään mennessä osoitteella E. Yli-Petäys, Turku 16, Pellavatie 5.

Turun Kuurojen Urh. Valpas r.y.
Tauno Väisänen Erkki Yli-Petäys
Puheenjohtaja Sihteeri

Iltama pidetään Toivo 2:lla Kaskenk. 16 b klo 19.00. Ohjelma vaihteleva. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

KUUROJEN SISU järjestää luonnon helmassa suuret Juhannusjuhlat kesäkuun 20—23 p:nä Lappeenrannassa. Oma kokko ym. Lähemmin Kuurojen lehden kesäkuun numerossa.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat järjestää kuurojen kansalliset kesäurheilukilpailut Tampereella heinäkuun 5 pnä.

Lähemmin kesäkuun Kuurojen Lehden numerossa. (Pankaa muistiin kesäurheilijat).

Kokouksia

Lappeenrannan Kuurojen Yhdistyksen 50 v. juhlat

Lappeenrannassa Helluntaina toukokuun 24—25 p:nä.

OHJELMA:
Lauantaina 24. 5.

Klo 8,30
Tutustumiskäynti vieraille suklaa ja makeistehdas Chymos Oy:n ja sen jälkeen ainutlaatuiseen 50 metrin korkeuteen suihkuttavaan suihkukaivoon kaupunginlahdella, sekä muihin kaupungin nähtävyyksiin.
Klo 14,00
Nuolenheitto ja ammuntakilpailut.
Klo 18,00
Pääjuhla Armilan koululla.

Sunnuntaina 25. 5.

Klo 10,00
Jumalanpalvelus Lappeen kirkossa.
Klo 12,00
Seppeleen lasku sodassa kaatuneille.
Ruokailu.
Klo 16,00
Juhla Armilan koululla.
Tervetuloa keväiseen Lappeenrantaan, vehmaaseen Saimaan helmeen. Opastus junilta ja linja-autoilta.

Majoitusvaraukset, joissa selviää, millaista majoitusta halutaan: joukko- vai hotellimajoitus sekä päivämäärä, pyydetään tekemään ennen toukokuun 18 päivää sihteerille os. N. Stefanov, Kaivanto E 6. Kaukas.

LAPPEENRANNAN Kuurojen yhdistys järjestää Äitienpäiväjuhlan Kuurojen talossa sunnuntaina toukokuun 11 p:nä klo 14.00.

KERAVAN Kuurojen Kerho järjestää kirkkopäivät seurakuntatalossa toukokuun 15 p:nä klo 14. Puhumaan tulee pastori Paunu, rovasti Helasvuo, neiti Hydén ja oman paikkakunnan puhujat. Monta laulua. Senjälkeen Herran Ehtoollinen. Tervetuloa!

KARJALAN Kuurojen Yhdistys viettää Äitienpäivää Kouvolan Keskuskansakoululla toukokuun 18 pnä klo 11. Kahvitarjoilua y.m. ohjelmaa on. Tervetuloa.

KUUROJEN kirkkopäivät järjestetään tavan mukaan Turussa, kuurojenkoulussa toukok. 24—25 p:nä. Kokoonnutaan 24. 5. klo 18. Tervetuloa.

KAINUUN Kuurojen Yhdistyksen yleinen kokous pidetään 25 pnä toukokuuta Jaakko Saarisen luona Asuntola 62. Edustaja Leo Heikkinen selostaa liiton vuosikokousta. Tervetuloa.

»KEVÄTTEMPAUS» ilta repäisevän hauskalla ohjelmalla järjestetään Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä Liisank. 27 A 8 toukokuun 31 päivänä alkaen klo 19.30. Ohjelmassa tanssiesityksiä, humoristisia näytelmiä, kilpailuja ym. Jäätelöä, virvokkeita ja kuumia nakkeja myydään »Baarissa». Tervetuloa läheltä ja kaukaa tempaamaan. — Sisustuskomitea.

LAHDEN Kuurojen Yhdistyksen Naiskerho järjestää ohjelmallisen kesäjuhlan kesäkuun 1 p:nä klo 12 Yhteiskoululla.
Puhujaksi toivotaan saapuvan rouva Kirsti Ahonen Tampereelta. Tervetuloa.

KARJALAN Kuurot tekevät huvimatkan Elimäen Raussilaan rva Sirkka Turkian kotiin kesäkuun 1 p:nä. Kokoonnutaan rautatieasemalle Kouvolassa klo 9 tai 10, josta Onni Kautto vie omalla autollaan Korian aseman kautta perille. Ohjelmansuorittajiksi ovat lupautuneet rva Katri Pitkänen ja toimittaja Rurik Pitkänen. Filmiesitys. Hyvä ravintola. Lämpimästi tervetuloa!

HAAPAJÄRVEN Kuurojen Yhdistyksen juhannusvalvojaiset pidetään Reisjärvellä maanvilj. Kalle Luomasen pienessä talossa kesäkuun 20—21 p:nä. Linja-auto lähtee Haapajärven Suomenselän ravintolan pihalta illalla klo 18.30 Reisjärven Köyhäperälle kesäkuun 20 p:nä. Kalle Luomasen talo on noin 1 kilometrin päässä Reisjärven rannasta. Juhannuskokko poltetaan Reisjärven rannalla. Huvimatkailijat ottakoot teltan ja viltin mukaan. Tervetuloa!

JOENSUUN seudun Kuurot r.y:n esitelmäpäivä on kesäkuun 21—22 p:nä Niinivaaran kansakoululla, alkaen lauantaina klo 17.

KOLILLE tehdään linja-automatka sunnuntaina 22 p:nä klo 9.00. Matkaa 77 km. Kolilta nähdään kauniita maisemia, korkeita vuoria, saaria Pielisjärvessä, moottoriveneitä kulkemassa järvellä ym. Ylämajatalossa Kolilla on ravintola ja matkustajahuoneita. Tervetuloa juhannuksen viettoon Joensuuhun ja Kolille.

KARJALAN Kuurot r.y. toimeenpanee juhannuksena huvimatkan maanviljelijä Väinö Ravin kotiin Muurikkalaan.

LAPIN kuurojen juhannusjuhlat järjestää Kemin Kuurojenyhdistys Sodankylän Veikkolassa kesäkuun 20—22 p:nä, alkaen aattoiltana. Ohjelmassa palkintokilpailuja miesten ja naisten sarjassa ym. hauskaa. Majoitus järjestetään.

SAVONLINNAN Kuurojen Yhdistyksen kesäjuhla pidetään 28—29 pnä kesäkuuta Varparannassa, seurakunnan kesäkodissa. Kaikki kuurot ovat tervetulleita jo lauantaina. Ohjelmasta vastaa m.m. toimittaja ja rva Pitkänen, jotka ovat luvanneet saapua. Lähemmin kesäkuun numerossamme.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

63. vuosikerta 1958

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Lempäälä, Toutonen

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 1 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1958 kotimaassa ja Pohjoismaissa 500:—, ulkomaille 600:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

Tilatkaa vuodeksi 1958 —

Prenumeréra för år 1958 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 63 — 62 årgång

ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Neuvottelukunta:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Aura Ahlbäck, Jarmo Narmala, Urho Lehtimäki.

Tilaushinnat:
500:— koko vuodelta. Ulkomaille 600:—. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun »Kuurojen Joulun» ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 200 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteämme levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Rådkommitte:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Aura Ahlbäck, Jarmo Narmala, Urho Lehtimäki.

Prenumerationspris:
400:— för hela året. Till utlandet 600:—. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna på prenumerera för 200 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri - red.sekreterare

ULLA-BIRGITTA LAINE
svenskspr. redaktör

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 × 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta. Asiamiehille 20 % palkkio.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825